

Convenis internacionals

Conveni europeu per a la repressió del terrorisme, fet a Estrasburg el 27 de gener de 1977 i de ratificació del Protocol d'esmena del Conveni europeu per a la repressió del Terrorisme, fet a Estrasburg, el 15 de maig de 2003

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 12 de maig del 2022 ha aprovat la ratificació al següent:

Conveni europeu per a la repressió del terrorisme, fet a Estrasburg el 27 de gener de 1977 i de ratificació del Protocol d'esmena del Conveni europeu per a la repressió del Terrorisme, fet a Estrasburg, el 15 de maig de 2003

El terrorisme al segle XXI és indubtablement una qüestió de seguretat internacional, com ho demostra l'enfocament institucional del Consell de Seguretat de les Nacions Unides i la voluntat de lluitar-hi col·lectivament, però és una realitat criminal que no deixa d'enfrontar-se a obstacles recurrents que els tractats internacionals proven de resoldre des de fa quasi un segle. Com a manifestació d'un tipus de criminalitat realitzada amb la intenció de matar, ferir, damnificar, espantar poblacions civils, atacar i desestabilitzar governs, el terrorisme apareix marcadament en la història europea de la primera meitat del segle XX. Des del principi es perfila com un fenomen complex: els atemptats entre les dos guerres mundials posaren en relleu els límits de l'acció de les autoritats nacionals en perseguir els autors dels fets, sobretot quan es refugien en altres jurisdiccions. El cas d'Itàlia, l'any 1934, ho va deixar fer palès: l'autoritat judicial italiana, vinculada per les clàusules d'un conveni bilateral vigent amb França rebutjà d'extradir els còmplices dels assassinats d'autoritats estatals a Marsella, basant-se en la tipologia del crim dit polític. Tan sols requerit per una demanda d'extradició pot pronunciar-se sobre la noció o la interpretació de *crim polític*. Aquest obstacle a l'hora de perseguir els responsables de l'atemptat va ser la raó principal per començar a negociar i adoptar, tres anys més tard, el primer instrument internacional de lluita contra el terrorisme. La idea que independentment de la motivació no es pogués permetre la impunitat dels autors de crims particularment odiosos va marcar el principi d'una cooperació internacional en matèria de lluita contra el terrorisme; el motiu polític del crim no ha de poder fer barrera a l'extradició dels seus autors i aquest principi ens porta fins al 2017 en termes d'estratègia jurídica contra el terrorisme.

A principis dels anys setanta, després d'un decenni que va tornar a veure l'actualitat sacsejada per atemptats a França, Itàlia i Regne unit, l'Assemblea Consultiva del Consell d'Europa s'apropià lògicament el tema i adoptà la Recomanació 703 (1973) sobre el terrorisme internacional. La Recomanació 703 suggeria als governs d'acordar una definició comuna de *crim polític* per poder-lo identificar i rebutjar aquesta justificació quan es posa en perill la vida de persones innocents. Aquest exercici ha quedat en el fons com una qüestió mai resolta, de la mateixa manera que tampoc ho és el d'acordar una definició genèrica i universalment acceptada de *terrorisme*. El Comitè de Ministres, en la seva Resolució (74)3, adopta de fet un enfocament més pragmàtic que consisteix a recomanar als governs d'inspirar-se en principis ja existents en convenis relatius a l'extradició. L'objectiu de l'òrgan executiu del Consell d'Europa és el mateix que el que recomana l'Assemblea, que considera que certs actes, "independentment de la seva causa, haurien de ser objecte de sancions penals com a actes criminals greus dels quals en resulten assassinats, segrestos de persones innocents o bé que posen vides en perill." La Resolució (74)3 recomana doncs la redacció d'un nou conveni i estableix que quan els crims són tan greus, ja sigui pel mètode o pels efectes, la causa política no pot ser invocada per denegar una extradició. I quan l'extradició no és possible, l'Estat ha de processar en la seva

jurisdicció penal la persona per aquests delictes particularment greus, però sempre i quan quedi vigent el principi segons el qual cap disposició del futur instrument no es podrà interpretar com una obligació per a un Estat part d'extradir una persona que podria ser perseguida o castigada per consideracions de raça, religió, nacionalitat o opinions polítiques; aquesta clàusula és indispensable per protegir, si escau, els drets humans i fonamentals de persones perseguides per aquestes raons.

Aquestes serien les línies principals que van guiar la redacció del Conveni que el Comitè de Ministres va acabar adoptant el novembre del 1976, abans d'obrir-lo a la signatura el 27 de gener del 1977. El Conveni per a la repressió del terrorisme aporta una solució a través de la cooperació judicial, i es basa en els altres instruments sectorials existents que enumeren què són els actes terroristes, sense definir el terrorisme en si, i exigeixen que l'Estat contractant criminalitzi l'acte material, independentment de la intenció que el motiva. L'objectiu principal és facilitar l'acció repressiva contra els autors d'accions terroristes en un context de criminalitat transnacional i afavorir al màxim la cooperació judicial. El Conveni del 1977 també inclou clàusules que modifiquen, si escau, les obligacions dels Estats en relació amb el Conveni europeu d'extradició i el Conveni de cooperació judicial en matèria penal, per evitar qualsevol tipus de buit o de contradicció jurídica entre els instruments.

El Conveni del 1977 va entrar en vigor el 4 d'agost del 1978 obtenint un consens important en la seva ratificació. Els atemptats terroristes van continuar en els anys vuitanta i noranta en altres països europeus, com Espanya i el Regne Unit. Després de la nova dimensió global dels esdeveniments de l'11 de setembre del 2001, la necessitat d'actualitzar l'instrument inicial es va imposar.

El Comitè de Ministres va adoptar el Protocol d'esmena al Conveni sobre la repressió del terrorisme durant la seva sessió ministerial de novembre del 2003, per consens, amb la veu favorable del Principat d'Andorra.

El Protocol d'esmena del Conveni del 1977 allarga la llista de les infraccions que no han de ser considerades com a infraccions polítiques, per tal de cobrir les infraccions descrites en els convenis i els protocols elaborats per l'Organització de les Nacions Unides relatiu a la lluita contra el terrorisme entre aquests dos instruments. El Protocol preveu, a més, un mecanisme de control encarregat del seguiment relatiu a possibles reserves que els estats part al Conveni, abans del 23 de maig del 2003, hagin formulat, per eximir-se de l'obligació fonamental de no considerar com a infraccions polítiques les infraccions descrites pel Conveni a efectes d'extradició. Aquest mecanisme funciona en complement de la missió executada pel Comitè Europeu per als Problemes Criminals com a òrgan de seguiment del Conveni.

El Principat d'Andorra havia signat el Conveni del 1977 el 8 de novembre del 2001, immediatament després dels esdeveniments del 11 de setembre, i va signar també el Protocol d'esmena en el mateix moment de l'obertura a la signatura, el 15 de maig del 2003, amb la voluntat d'adaptar la legislació penal a la versió més recent del Conveni.

Andorra ha pres, per la seva part, totes les mesures legislatives per complir amb els requisits del Conveni i del seu Protocol d'esmena, inclosa l'adhesió als convenis que conformen la llista de les Nacions Unides d'altres convenis que defineixen els actes terroristes com a delictes.

Ratificant el Conveni per a la repressió del terrorisme i el seu Protocol d'esmena, Andorra referma de nou el seu compromís amb la lluita contra el terrorisme i la voluntat de cooperar amb totes les nacions i institucions que treballen a aquest mateix efecte.

S'aprova:

1. La ratificació del Conveni europeu per a la repressió del terrorisme, fet a Estrasburg el 27 de gener de 1977, el text del qual figura en l'annex.
2. La ratificació del Protocol d'esmena del Conveni europeu per a la repressió del Terrorisme, fet a Estrasburg, el 15 de maig de 2003., el text del qual figura en l'annex.

El Ministeri de Relacions Exteriors donarà a conèixer la data d'entrada en vigor per a Andorra d'aquests convenis.

Casa de la Vall, 12 de maig del 2022

Roser Suñé Pascuet
Síndica General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Coprínceps d'Andorra

Emmanuel Macron
President de la República Francesa
Coprínceps d'Andorra

Conveni europeu per a la repressió del terrorisme, fet a Estrasburg el 27 de gener de 1977

Els estats membres del Consell d'Europa, signataris d'aquest Conveni,

Considerant que l'objectiu del Consell d'Europa és assolir una unió més estreta entre els seus membres;

Conscients de la inquietud creixent causada per la multiplicació dels actes de terrorisme;

Desitjosos que es prenguin mesures eficaces perquè els autors d'aquests actes no s'escapin de la persecució i el càstig;

Convençuts que l'extradició és un mitjà especialment eficaç per assolir aquest resultat;

Han convingut el següent:

Article 1

Per a les necessitats d'extradició entre estats part, no es considera cap de les infraccions que es mencionen a continuació com una infracció política, com una infracció connexa a una infracció política o com una infracció inspirada per motius polítics:

- a) Les infraccions compreses en l'àmbit d'aplicació del Conveni per a la repressió de l'apoderament il·lícit d'aeronaus, signat a la Haia el 16 de desembre de 1970.
- b) Les infraccions compreses en l'àmbit d'aplicació del Conveni per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de l'aviació civil, signat a Montreal el 23 de setembre de 1971.
- c) Les infraccions greus constituïdes per un atac contra la vida, la integritat física o la llibertat de les persones que gaudeixen de protecció internacional, inclosos els agents diplomàtics.
- d) Les infraccions que comportin el segrest, la presa d'ostatges o el segrest arbitrari.
- e) Les infraccions que comportin la utilització de bombes, granades, míssils, armes de foc automàtiques o cartes o paquets bomba en la mesura en què aquesta utilització presenti un perill per a les persones.
- f) La temptativa de cometre alguna de les infraccions esmentades o la participació com a coautor o còmplice d'una persona que comet o intenta cometre una infracció d'aquestes característiques.

Article 2

1. Per a les necessitats d'extradició entre estats parts, un estat part pot no considerar com a infracció política, com a infracció connexa a una infracció d'aquestes característiques o com a infracció inspirada per motius polítics qualsevol acte greu de violència que no s'inclogui a l'article 1 i que atempti contra la vida, la integritat física o la llibertat de les persones.

2. Passa el mateix pel que fa a qualsevol acte greu contra els béns, diferents dels béns dels esmentats a l'article 1, quan hagin creat un perill col·lectiu per a les persones.

3. Passa el mateix pel que fa a la temptativa de cometre una de les infraccions esmentades o la participació com a coautor o còmplice d'una persona que comet o intenta cometre una infracció d'aquestes característiques.

Article 3

Es modifiquen, en la mesura en què siguin incompatibles amb aquest Conveni, les disposicions de tots els tractats i els acords d'extradició aplicables entre els estats part, pel que fa a les relacions entre estats contractants, inclòs el Conveni europeu d'extradició.

Article 4

Per a les necessitats d'aquest Conveni i sempre que una de les infraccions esmentades en els articles 1 o 2 no figuri en la llista de casos d'extradició en un tractat o en un conveni d'extradició en vigor entre els estats part, es considera que la infracció hi està inclosa.

Article 5

No s'ha d'interpretar cap disposició d'aquest Conveni com que implica una obligació d'extradir si l'estat requerit té motius seriosos per creure que la demanda d'extradició motivada per una infracció prevista als articles 1 o 2 s'ha presentat amb la finalitat de perseguir o de castigar una persona per consideracions de raça, de religió, de nacionalitat o d'opinions polítiques, o que la situació d'aquesta persona corre el risc de veure's agreujada per qualsevol d'aquestes raons.

Article 6

1. Tot estat part pren les mesures necessàries per establir la seva competència per investigar les infraccions a les quals fa referència l'article 1 en el cas que el presumpte autor de la infracció es trobi en el seu territori i l'estat no l'extradeixi després d'haver rebut una demanda d'extradició d'un estat part la competència del qual per perseguir-lo es fonamenta en una norma de competència que existeixi igualment en la legislació de l'estat requerit.

2. Aquest Conveni no exclou cap competència penal exercida de conformitat amb les lleis nacionals.

Article 7

Un estat part en el territori del qual es descobreixi el presumpte autor d'una infracció que figura a l'article 1 i que hagi rebut una demanda d'extradició en les condicions mencionades en l'apartat 1 de l'article 6, si no extradeix el presumpte autor de la infracció, sotmet l'afer, sense cap excepció i sense retard injustificat, a les seves autoritats competents per a l'exercici de l'acció penal. Aquestes autoritats prenen la seva decisió en les mateixes condicions que per a qualsevol infracció de caràcter greu de conformitat amb les lleis de l'estat en qüestió.

Article 8

1. Els estats part s'atorguen l'assistència legal mútua més àmplia possible en matèria penal en tots els procediments relatius a les infraccions a les quals fan referència els articles 1 o 2. En qualsevol cas, la llei aplicable pel que fa a l'assistència legal mútua en matèria penal és la de l'estat requerit. Ara bé, l'assistència legal mútua no pot ésser refusada únicament perquè es consideri que es basa en una infracció política o en una infracció connexa a una infracció d'aquestes característiques, o en una infracció inspirada per motius polítics.

2. No s'ha d'interpretar cap disposició d'aquest Conveni com que implica l'obligació d'atorgar l'assistència legal mútua si l'estat requerit té motius seriosos per creure que la demanda d'assistència legal mútua motivada per una de les infraccions a les quals fan referència els articles 1 o 2 s'ha presentat amb la finalitat de perseguir o de castigar una persona per consideracions de raça, de religió, de nacionalitat o d'opinions polítiques, o que la situació d'aquesta persona corre el risc de veure's agreujada per un d'aquests motius.

3. En la mesura en què siguin incompatibles amb aquest Conveni, es modifiquen, pel que fa a les relacions entre els estats part, les disposicions dels tractats i dels acords d'assistència legal mútua en matèria penal aplicables entre els estats part, inclòs el Conveni europeu de cooperació judicial en matèria penal.

Article 9

1. El Comitè Europeu per als Problemes Criminals del Consell d'Europa fa el seguiment de l'execució d'aquest Conveni.

2. Facilita, sempre que sigui necessari, la resolució amistosa de qualsevol dificultat que pugui sorgir en l'execució d'aquest Conveni.

Article 10

1. Qualsevol controvèrsia entre estats part relativa a la interpretació o a l'aplicació d'aquest Conveni que no s'hagi resolt en el marc de l'apartat 2 de l'article 9, a petició d'una de les parts en la controvèrsia, ha de ser sotmesa a arbitratge. Cadascuna de les parts ha de designar un àrbitre i els dos àrbitres han de designar un tercer àrbitre. Si en un termini de tres mesos a comptar de la petició d'arbitratge una de les parts no ha procedit a la designació d'un àrbitre, aquest àrbitre ha de ser designat, a petició de l'altra part, pel president del Tribunal Europeu dels Drets Humans. Si el president del Tribunal Europeu dels Drets Humans és nacional d'un dels estats part en la controvèrsia, la designació de l'àrbitre ha de recaure en el vicepresident del Tribunal o, si el vicepresident és nacional d'una de les parts en el litigi, en el membre més antic del Tribunal que no sigui nacional de cap dels estats part en la controvèrsia. El mateix procediment s'aplica en el cas que dos dels àrbitres no puguin posar-se d'acord pel que fa a l'elecció del tercer àrbitre.

2. El tribunal arbitral estableix el seu procediment. Les seves decisions es prenen per majoria. La seva sentència és definitiva.

Article 11

1. Aquest Conveni s'obre a la signatura dels estats membres del Consell d'Europa. Se sotmet a ratificació, acceptació o aprovació. Els instruments de ratificació, d'acceptació o d'aprovació es dipositen prop del secretari general del Consell d'Europa.

2. El Conveni entra en vigor tres mesos després de la data del dipòsit del tercer instrument de ratificació, acceptació o aprovació.

3. El Conveni entra en vigor tres mesos després de la data del dipòsit de l'instrument de ratificació, acceptació o aprovació per a qualsevol estat signatari que el ratifiqui, l'accepti o l'aprovi posteriorment.

Article 12

1. Qualsevol estat pot designar, en el moment de la signatura o en el moment del dipòsit del seu instrument de ratificació, acceptació o aprovació, el o els territoris als quals estén l'aplicació d'aquest Conveni.

2. Qualsevol estat pot estendre, en el moment del dipòsit del seu instrument de ratificació, acceptació o aprovació o posteriorment, en qualsevol altre moment, l'aplicació d'aquest Conveni, mitjançant una declaració adreçada al secretari general del Consell d'Europa, a qualsevol altre territori designat en la declaració i del qual aquest estat asseguri les relacions internacionals o per al qual estigui habilitat a estipular-ne.

3. Qualsevol declaració feta en virtut de l'apartat anterior pot ser retirada, pel que fa a qualsevol territori designat en aquesta declaració, mitjançant notificació adreçada al secretari general del Consell d'Europa. La retirada entra en vigor immediatament o en una data ulterior precisada en la notificació.

Article 13

1. Qualsevol estat pot declarar, en el moment de la signatura o en el moment del dipòsit del seu instrument de ratificació, acceptació o aprovació, que es reserva el dret de refusar una extradició relacionada amb qualsevol infracció esmentada en l'article 1 que consideri com una infracció política, com una infracció connexa a una infracció política o com una infracció inspirada per motius polítics, a condició que es comprometi a

prendre degudament en consideració, quan s'avalui el caràcter de la infracció, el seu caràcter especialment greu, inclòs el fet:

- a) Que hagi creat un perill col·lectiu per a la vida, la integritat física o la llibertat de les persones, o
- b) Que hagi afectat persones alienes als mòbils que l'han inspirat, o
- c) Que s'hagin utilitzat mitjans cruels o pèrfids per dur-la a terme.

2. Tot estat pot retirar, totalment o en part, una reserva que hagi formulat en virtut de l'apartat anterior mitjançant una declaració adreçada al secretari general del Consell d'Europa, que entra en vigor a partir de la data de la recepció.

3. Un estat que ha formulat una reserva en virtut de l'apartat 1 d'aquest article no pot pretendre l'aplicació de l'article 1 per un altre estat. Ara bé, pot pretendre, si la reserva és parcial o condicional, que s'apliqui aquest article en la mesura en què ell mateix l'hagi acceptat.

Article 14

Qualsevol estat part pot denunciar aquest Conveni adreçant una notificació escrita al secretari general del Consell d'Europa. Aquesta denúncia esdevindrà efectiva immediatament o en una data posterior precisada en la notificació.

Article 15

El Conveni deixa de tenir efecte pel que fa a tot estat part que es retiri del Consell d'Europa o que deixi de ser-ne membre.

Article 16

El Secretari General del Consell d'Europa ha de notificar als estats membres del Consell:

- a) Qualsevol signatura.
- b) El dipòsit de qualsevol instrument de ratificació, acceptació o aprovació.
- c) Qualsevol data d'entrada en vigor d'aquest Conveni de conformitat amb l'article 11.
- d) Qualsevol declaració o notificació rebuda en aplicació de les disposicions de l'article 12.
- e) Qualsevol reserva formulada en aplicació de l'apartat 1 de l'article 13.
- f) La retirada de qualsevol reserva efectuada en aplicació de l'apartat 2 de l'article 13.
- g) Qualsevol notificació rebuda en aplicació de l'article 14 i la data en què la denúncia esdevindrà efectiva.
- h) Qualsevol cessació dels efectes del Conveni en aplicació de l'article 15.

En fe de la qual cosa els sotasignats, degudament autoritzats a aquest efecte, han signat aquest Conveni.

Fet a Estrasburg, el 27 de gener de 1977, en francès i en anglès, ambdós textos igualment fefaents, en un únic exemplar, que es dipositarà en els arxius del Consell d'Europa. El secretari general del Consell d'Europa n'ha de trametre la còpia certificada conforme a cadascun dels estats signataris.

Situació del Conveni europeu per a la repressió del terrorisme, fet a Estrasburg el 27 de gener de 1977

Situació en data de 19 de gener del 2022:

Nombre total de signatures no seguides de ratificacions: 1

Nombre total de ratificacions/adhesions: 46

Estats	Signatura	Ratificació	Entrada en vigor	R	D	A	T
Albània	04/04/2000	21/09/2000	22/12/2000				
Alemanya	27/01/1977	03/05/1978	04/08/1978		X		X
Andorra	08/11/2001						
Armènia	08/11/2001	23/03/2004	24/06/2004				
Àustria	27/01/1977	11/08/1977	04/08/1978				
Azerbaidjan	07/11/2001	11/02/2004	12/05/2004	X	X		
Bèlgica	27/01/1977	31/10/1985	01/02/1986	X	X		
Bòsnia i Hercegovina	17/03/2003	03/10/2003	04/01/2004				
Bulgària	11/09/1997	17/02/1998	18/05/1998	X			
Croàcia	07/11/2001	15/01/2003	16/04/2003	X			
Dinamarca	27/01/1977	27/06/1978	28/09/1978	X			X
Eslovàquia	13/02/1992	15/04/1992	01/01/1993				
Eslovènia	28/03/2000	29/11/2000	01/03/2001				
Espanya	27/04/1978	20/05/1980	21/08/1980				
Estònia	03/05/1996	27/03/1997	28/06/1997	X			
Finlàndia	16/11/1989	09/02/1990	10/05/1990	X			
França	27/01/1977	21/09/1987	22/12/1987	X	X		X
Geòrgia	11/05/2000	14/12/2000	15/03/2001		X		
Grècia	27/01/1977	04/08/1988	05/11/1988	X			
Hongria	03/05/1996	06/05/1997	07/08/1997	X			
Irlanda	24/02/1986	21/02/1989	22/05/1989				
Islàndia	27/01/1977	11/07/1980	12/10/1980	X		X	
Itàlia	27/01/1977	28/02/1986	01/06/1986	X			
Letònia	08/09/1998	20/04/1999	21/07/1999				
Liechtenstein	22/01/1979	13/06/1979	14/09/1979				
Lituània	07/06/1996	07/02/1997	08/05/1997				
Luxemburg	27/01/1977	11/09/1981	12/12/1981				
Macedònia	08/11/2001	29/11/2004	01/03/2005	X			
Malta	05/11/1986	19/03/1996	20/06/1996	X			
Moldàvia	04/05/1998	23/09/1999	24/12/1999				
Mònaco	18/09/2007	18/09/2007	01/01/2008	X			
Montenegro	15/05/2003	15/05/2003	06/06/2006	X			
Noruega	27/01/1977	10/01/1980	11/04/1980	X			
Països Baixos	27/01/1977	18/04/1985	19/07/1985	X			X
Polònia	13/09/1995	30/01/1996	01/05/1996				
Portugal	27/01/1977	14/12/1981	15/03/1982	X			
Regne Unit	27/01/1977	24/07/1978	25/10/1978				X
República Txeca	13/02/1992	15/04/1992	01/01/1993				
Romania	30/06/1995	02/05/1997	03/08/1997				
Rússia	07/05/1999	04/11/2000	05/02/2001		X		
San Marino	08/11/2001	17/04/2002	18/07/2002	X			
Sèrbia	15/05/2003	15/05/2003	16/08/2003	X			
Suècia	27/01/1977	15/09/1977	04/08/1978	X			
Suïssa	27/01/1977	19/05/1983	20/08/1983	X			
Turquia	27/01/1977	19/05/1981	20/08/1981				

Ucraïna	08/06/2000	13/03/2002	14/06/2002				
Xipre	27/01/1977	26/02/1979	27/05/1979	X	X		

Notes:

a.: Adhesió - s.: Signatura sense reserva de ratificació - su.: Successió - r.: Signatura ad referendum.
R.: Reserves - D.: Declaracions - A.: Autoritats - T.: Aplicació territorial - C.: Comunicació - O.: Objeció.
Font: Bureau des Traités sur <http://conventions.coe.int>

Reserves i declaracions

Situació el 21 de gener del 2022

Alemanya

Declaració consignada en una carta del representant permanent d'Alemanya, amb data 13 de desembre de 1982, enregistrada a la Secretaria General el 15 de desembre de 1982. Original en alemany.

El Govern de la República Federal d'Alemanya considera que la reserva formulada per Portugal relativa al Conveni europeu del 27 de gener de 1977 per a la repressió del terrorisme és incompatible amb l'esperit i la finalitat del Conveni. Des del punt de vista alemany, no està fonamentada en el Conveni. Aquest Conveni no és un conveni d'extradició; només limita la possibilitat de fer valer, en el marc de les obligacions d'extradicions existents (que resulten d'arranjaments bilaterals o multilaterals), l'objecció segons la qual la infracció objecte de la demanda ha de ser considerada com una infracció política. En la mesura en què existeix, per principi, una obligació contractual d'extradició, un refús motivat per altres raons no pot fonamentar-se sobre reserves formulades en relació amb el Conveni europeu per a la repressió del terrorisme, sinó únicament sobre un arranjament aplicable en les relacions entre l'estat requerit i l'estat requeridor.

Aquesta declaració no ha de ser interpretada com si obstaculitzés l'entrada en vigor del Conveni entre la República Federal d'Alemanya i Portugal. El Govern alemany i el Govern portuguès no ignoren que la reserva formulada per Portugal no tindrà conseqüències, de fet, sobre l'aplicació pràctica del Conveni entre Alemanya i Portugal. No existeix la pena de mort en dret alemany. Des de l'entrada en vigor de la 20a Llei d'esmena del dret penal, el sobreseïment d'una pena privativa de llibertat a perpetuïtat està regulat per la llei i la justícia, així com pel que fa a les mesures de seguretat privatives de llibertat. El neguit sobre el qual es fonamenta la reserva de Portugal és, per consegüent, de manera general, sense objecte.

Articles concernits:

Declaració consignada en una carta del representant permanent de la República Federal d'Alemanya, de data 3 de maig de 1978, lliurada al secretari general en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació, el 3 de maig de 1978 –original en alemany.

Amb efectes des de la data en què el Conveni entri en vigor per a la República Federal d'Alemanya, també s'aplicarà al Land de Berlín, amb subjecció als drets, les responsabilitats i la legislació de la República Francesa, el Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord i els Estats Units d'Amèrica.

En particular, els nacionals de la República Francesa, del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord o dels Estats Units d'Amèrica no seran extradits sense el consentiment del comandant del sector competent.

Articles concernits:

Azerbaidjan

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat l'11 de febrer del 2004. Original en anglès.

La República de l'Azerbaidjan declara que no es troba en mesura de garantir l'aplicació de les disposicions del Conveni en els territoris ocupats per la República d'Armènia fins que aquests territoris siguin alliberats d'aquesta ocupació (s'adjunta mapa esquemàtic dels territoris ocupats de la República de l'Azerbaidjan).

Articles concernits:

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat l'11 de febrer del 2004. Original en anglès.

De conformitat amb l'apartat 1 de l'article 13 del Conveni, la República de l'Azerbaidjan es reserva el dret de refusar l'extradició pel que fa a qualsevol infracció esmentada en l'article 1 que consideri com una infracció política.

Articles concernits: 13

Bèlgica

Reserva feta en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació el dia 31 d'octubre de 1985. Original en francès.

El Govern belga, referint-se a l'apartat 1 de l'article 13 del Conveni europeu per a la repressió del terrorisme, declara el que segueix:

Excepció feta de les infraccions comeses amb motiu de preses d'ostatges i de qualsevol infracció connexa, Bèlgica es reserva el dret de refusar l'extradició pel que fa a qualsevol infracció, enumerada en l'article 1, que consideri com una infracció política, com una infracció connexa a una infracció política o com una infracció inspirada per motius polítics; en aquests casos, Bèlgica es compromet a prendre degudament en consideració, quan s'avalui el caràcter de la infracció, el seu caràcter de gravetat particular, inclòs el fet:

- a) Que hagi creat un perill col·lectiu per a la vida, la integritat corporal o la llibertat de les persones, o
- b) Que hagi afectat persones alienes als mòbils que l'han inspirada, o
- c) Que s'hagin utilitzat mitjans cruels o pèrfids per dur-la a terme.

Articles concernits: 1

Declaració consignada en una carta del representant permanent de Bèlgica, del 31 d'octubre de 1985, lliurada al secretari general en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació, el 31 d'octubre de 1985. Original en francès.

El Govern belga, així com el Govern de la República Federal d'Alemanya, considera que la reserva formulada per Portugal en relació amb el Conveni europeu del 27 de gener de 1977 per a la repressió del terrorisme és incompatible amb l'esperit i la finalitat del Conveni. Tal com ha recordat el Govern de la República Federal, aquesta reserva no està fonamentada en el Conveni, ja que aquest no és un conveni d'extradició. Té com a objectiu suprimir i limitar la possibilitat de l'estat requerit d'oposar el caràcter polític d'una infracció a les demandes d'extradició. La matèria d'extradició està regulada entre Bèlgica i Portugal pel Conveni del 8 de març de 1875 i pels convenis addicionals del 16 de desembre de 1881 i 9 d'agost de 1961.

Aquesta declaració no ha de ser interpretada com si obstaculitzés l'entrada en vigor del Conveni europeu entre Bèlgica i Portugal.

Articles concernits:

Bulgària

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 17 de febrer de 1998 –original en anglès– i retirat per una nota verbal de la Representació Permanent de Bulgària, de data 19 de desembre del 2001, registrada a la Secretaria General el 19 de desembre del 2001 –original en anglès.

La República de Bulgària es reserva el dret, de conformitat amb l'article 13, apartat 1, del Conveni, de refusar l'extradició pel que fa a qualsevol delictes enumerat a l'article 1 que consideri un delictes polític. La República de Bulgària interpreta la seva reserva en el sentit que l'homicidi o els delictes que impliquin homicidi no es consideren delictes polítics.

Articles concernits: 1

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 17 de febrer de 1998 –original en anglès– i retirat per una nota verbal de la Representació Permanent de Bulgària de data 19 de desembre del 2001, registrada a la Secretaria General el 19 de desembre del 2001 –original en anglès.

La República de Bulgària es reserva el dret, de conformitat amb l'article 13, apartat 1, del Conveni, de refusar l'extradició pel que fa a qualsevol delictes enumerat a l'article 1 que consideri un delictes polític. La República de Bulgària interpreta la seva reserva en el sentit que l'homicidi o els delictes que impliquin homicidi no es consideren delictes polítics.

Articles concernits: 13

Croàcia

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 15 de gener del 2003. Original en anglès.

De conformitat amb l'apartat 1 de l'article 13 del Conveni, la República de Croàcia es reserva el dret de refusar l'extradició pel que fa a qualsevol infracció esmentada a l'article 1 del Conveni que consideri com una infracció política o com una infracció inspirada per motius polítics. En aquests casos, la República de Croàcia es compromet a prendre degudament en consideració, quan s'avalui el caràcter de la infracció, el seu caràcter de gravetat particular, inclòs el fet:

- a) Que hagi creat un perill col·lectiu per a la vida, la integritat corporal o la llibertat de les persones, o
- b) Que hagi afectat persones alienes als mòbils que l'han inspirada, o
- c) Que s'hagin utilitzat mitjans cruels o pèrfids per dur-la a terme.

Articles concernits: 13

Dinamarca

Declaració feta en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació, el 27 de juny de 1978. Original en francès.

A títol provisional, el Conveni no s'aplica a les illes Feroès i a Groenlàndia.

Articles concernits: 12

Reserva feta en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació, el 27 de juny de 1978 –original en francès–, i retirada per carta del representant permanent de Dinamarca del 23 de setembre del 2002, registrada a la Secretaria General el 23 de setembre del 2002 –original en anglès.

El Govern danès, de conformitat amb les disposicions de l'article 13 d'aquest Conveni i tenint en compte el compromís contingut en aquest article, es reserva el dret de denegar l'extradició pel que fa a qualsevol delictes enumerat a l'article 1 que consideri delictes polític.

Articles concernits: 1

Estònia

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 27 de març de 1997. Original en anglès.

La República d'Estònia, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 13 del Conveni, i tenint en compte les seves condicions, es reserva el dret de refusar l'extradició pel que fa a qualsevol infracció mencionada en l'article 1 del Conveni que consideri com una infracció política o com una infracció connexa a una infracció política.

Articles concernits: 1

Finlàndia

Reserva consignada en l'instrument d'acceptació dipositat el 9 de febrer de 1990 –original en anglès– i retirada per nota verbal del Govern de la República de Finlàndia de data 19 d'abril del 2002, registrada a la Secretaria General el 24 d'abril del 2002 –original en anglès.

El Govern de Finlàndia, d'acord amb les disposicions de l'article 13 d'aquest Conveni i tenint en compte el compromís contingut en aquest article, es reserva el dret de denegar l'extradició pel que fa a qualsevol delictes enumerat a l'article 1 que consideri delictes polític.

Articles concernits: 1

França

Declaració formulada en el moment de la signatura, el 27 de gener de 1977. Original en francès.

En decidir signar avui el Conveni europeu per a la repressió del terrorisme, el Govern vol marcar la seva solidaritat amb els altres països europeus en la lluita contra una plaga que ha fet, i continua fent, un gran nombre de víctimes innocents i que provoca, amb raó, l'emoció de l'opinió pública.

Aquesta signatura és el resultat lògic d'una acció duta a terme des de diversos anys i que ens ha portat a reforçar diverses vegades la nostra legislació interna i també a ratificar els convenis de la Haia i de Montreal en l'àmbit del terrorisme aeri.

Queda clar que l'eficàcia de la lluita que s'ha de dur a terme ha de conciliar-se amb el respecte dels principis fonamentals del nostre dret penal i de la nostra Constitució, la qual, en el preàmbul, proclama que "tota persona perseguida amb motiu de la seva acció en favor de la llibertat té dret d'asil en els territoris de la República".

És evident també que una solidaritat tan marcada com la que preveu el Conveni del Consell d'Europa només es pot exercir entre estats que comparteixin els mateixos ideals de llibertat i de democràcia.

Per això, França plantejarà algunes condicions pel que fa a l'aplicació del Conveni. En el moment de ratificar-lo formularà les reserves pertinents perquè siguin preses en consideració les preocupacions que acabo d'expressar i perquè en cap moment els drets humans no corrin el risc de ser posats en perill.

També hi ha un punt que, per al Govern, revesteix una importància especial: l'èxit dels treballs iniciats pels Nou sobre el mateix tema, com a conseqüència de la decisió del Consell Europeu del 13 de juliol de 1976. Volem evitar els riscos de conflicte entre els dos textos; així, el Govern no té la intenció de ratificar el Conveni d'Estrasburg abans que l'instrument que serà elaborat pels Nou.

Una acció contra les manifestacions del terrorisme no ens dispensarà, certament, d'enfrontar-nos al problema polític, que són les causes del terrorisme. En efecte, en molts aspectes, l'autèntic combat contra aquest últim és, abans que res, un combat per una pau justa que garanteixi els drets legítims de cadascú.

Articles concernits:

Reserva formulada en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació, el 21 de setembre de 1987. Original en francès.

El Govern de la República Francesa declara que es reserva el dret de refusar l'extradició de conformitat amb les disposicions de l'apartat 1 de l'article 13 del Conveni.

Articles concernits: 1

Declaració feta en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació, el 21 de setembre de 1987. Original en francès.

França vol recordar, de conformitat amb la declaració que havia fet en el moment de la signatura del Conveni, el dia 27 de gener de 1977, que la lluita que s'ha de dur a terme contra el terrorisme ha de conciliar-se amb el respecte dels principis fonamentals del nostre dret penal i de la nostra Constitució, la qual, en el preàmbul, proclama que "tota persona perseguida amb motiu de la seva acció a favor de la llibertat té dret d'asil en tots els territoris de la República", i que l'aplicació del Conveni europeu per a la repressió del terrorisme no pot tenir com a resultat perjudicar el dret d'asil.

Articles concernits:

Declaració feta en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació, el 21 de setembre de 1987. Original en francès.

El Govern de la República Francesa declara que només aplicarà el Conveni europeu per a la repressió del terrorisme a les infraccions comeses amb posterioritat a la data en què entri en vigor.

Articles concernits:

Declaració feta en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació, el 21 de setembre de 1987. Original en francès.

De conformitat amb l'apartat 1 de l'article 12 del Conveni, el Govern de la República Francesa declara que el Conveni europeu per a la repressió del terrorisme s'aplica als departaments europeus i d'ultramar de la República Francesa.

Articles concernits: 12

Geòrgia

Declaració consignada en l'instrument de ratificació, dipositat el 14 de desembre del 2000. Original en anglès.

Fins a la plena restauració de la jurisdicció de Geòrgia sobre els territoris de l'Abkhazia i de la regió de Tskhinvali, Geòrgia no està en disposició d'assumir la responsabilitat del respecte integral de les disposicions del Conveni en aquests territoris.

Articles concernits:

Grècia

Reserva consignada en una carta del representant permanent de Grècia amb data 5 de setembre de 1988, enregistrada a la Secretaria General el 6 de setembre de 1988. Original en francès.

Grècia declara, en aplicació de l'article 13 del Conveni europeu per a la repressió del terrorisme, que es reserva el dret, en virtut dels termes de l'apartat 1 d'aquest article, de refusar l'extradició per qualsevol infracció de les enumerades en l'article 1 d'aquest Conveni, si la persona sospitosa d'ésser l'autora de la infracció és perseguida per la seva acció en favor de la llibertat.

[Nota de la Secretaria: la carta del representant permanent de Grècia diu el que segueix:

Com es diu expressament en [l']instrument de ratificació, el Conveni esmentat ha estat aprovat a Grècia per la Llei núm. 1789/1988, publicada en el *Diari Oficial* núm. 133, del 20 de juny de 1988 (fascicle A). Tanmateix, aquesta Llei, en l'article 1, el text autèntic de la qual en llengua grega s'adjunta a aquesta carta, després de la fórmula habitual d'aprovació del Conveni, manifesta que aquesta última es fa amb la reserva següent que emana del Parlament:

"Grècia declara, en aplicació de l'article 13 del Conveni europeu per a la repressió del terrorisme, que es reserva el dret, de conformitat amb els termes de l'apartat 1 d'aquest article, de refusar l'extradició per qualsevol infracció de les enumerades en l'article 1 d'aquest Conveni, si la persona sospitosa d'ésser l'autora de la infracció és perseguida per la seva acció en favor de la llibertat."

Queda clar que la referència, expressa i general, que es fa en el nostre instrument de ratificació a la Llei núm. 1789/1988 s'estén al conjunt de l'article 1 d'aquesta Llei que, a més, n'és la disposició principal i que engloba de tota evidència la reserva més amunt esmentada. Aquesta reserva ha de ser, doncs, tractada com que està implícitament incorporada en l'instrument de ratificació, com a part integrant de la Llei d'aprovació que s'hi menciona.

Malauradament, com a conseqüència d'un error, la reserva ans esmentada no ha estat explícitament ni especialment declarada com a tal a la Secretaria General en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació, com així ho reclama la pràctica habitual en aquesta matèria.

Per tant, per corregir aquest error i per completar i explicitar així el nostre instrument de ratificació, us comunicarem en la vostra qualitat de depositari del Conveni el text de la reserva esmentada, que prendrà efecte en la data en la qual el Conveni entri en vigor pel que fa a Grècia.]

Articles concernits: 1

Hongria

Reserva consignada en una carta del ministre d'Afers Exteriors d'Hongria de data 27 de març de 1997, lliurada al secretari general en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació, el 6 de maig de 1997. Original en anglès.

La República d'Hongria es reserva el dret, no obstant la seva obligació definida en l'apartat 1 de l'article 13, de refusar la demanda d'extradició relativa a qualsevol infracció enumerada a l'article 1 si la infracció es considera com a política. La República d'Hongria entén la seva reserva en el sentit que un homicidi o infraccions que incloguin un homicidi no són considerades com a infraccions polítiques.

Articles concernits: 1

Islàndia

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat l'11 de juliol de 1980. Original en anglès.

El Govern d'Islàndia, de conformitat amb les disposicions de l'article 13 del Conveni, i tenint en compte el compromís inclòs en aquest article, es reserva el dret de refusar l'extradició pel que fa a qualsevol infracció enumerada en l'article 1 que consideri com una infracció política, com una infracció connexa a una infracció política o com una infracció inspirada per motius polítics.

Articles concernits: 1

Itàlia

Reserva feta en el moment de la signatura, el 27 de gener de 1977, i confirmada en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació, el 28 de febrer de 1986. Original en francès.

Itàlia declara que es reserva el dret de refusar l'extradició, i també l'ajuda mútua judicial, pel que fa a qualsevol infracció enumerada en l'article 1 que consideri com una infracció política, com una infracció connexa a una infracció política o com una infracció inspirada per motius polítics; en aquests casos, Itàlia es compromet a prendre degudament en consideració, quan s'avalui el caràcter de la infracció, el seu caràcter de gravetat particular, inclòs el fet:

- a) Que hagi creat un perill col·lectiu per a la vida, la integritat física o la llibertat de les persones, o
- b) Que hagi afectat persones alienes als mòbils que l'han inspirada, o
- c) Que s'hagin utilitzat mitjans cruels o pèrfids per dur-la a terme.

Articles concernits: 1

Macedònia

Reserva continguda en l'instrument de ratificació dipositat el 29 de novembre de 2004 –original en anglès.

D'acord amb l'article 13, apartat 1, del Conveni, la República de Macedònia es reserva el dret de denegar l'extradició pel que fa a qualsevol delictes enumerat a l'article 1 que consideri una infracció política, com ara un delictes relacionat amb una infracció política o com un delictes inspirat en motius polítics; en aquests casos, la República de Macedònia es compromet a tenir degudament en compte, a l'hora d'avaluar la naturalesa del delictes, el seu caràcter especialment greu, inclòs que ha creat un perill col·lectiu per a la vida, la integritat corporal o la llibertat de les persones, o que ha afectat persones alienes als motius que l'han inspirat, o que s'han utilitzat mitjans cruels o pèrfids per dur-lo a terme.

Articles concernits: 13

Malta

Reserva feta en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació, el 19 de març de 1996. Original en anglès.

El Govern de la República de Malta signa el Conveni sota reserva de les disposicions de la Constitució maltesa relatives a l'extradició per infraccions de naturalesa política.

I declara, a més, que, de conformitat amb les disposicions de l'apartat 1 de l'article 13 del Conveni, es reserva el dret de refusar l'extradició pel que fa a qualsevol infracció enumerada en l'article 1 del Conveni que consideri com una infracció política, com una infracció connexa a una infracció política o com una infracció inspirada per mòbils polítics.

Articles concernits: 1

Mònaco

Reserva consignada en l'instrument de ratificació, dipositat el 18 de setembre del 2007. Original en francès.

El Principat de Mònaco declara reservar-se el dret de refusar l'extradició de conformitat amb les disposicions de l'article 13, apartat 1, del Conveni.

Articles concernits: 13

Montenegro

Reserva consignada en l'instrument de ratificació, dipositat per la unió de l'estat de Sèrbia i Montenegro el 15 de maig del 2003 –original en anglès.

De conformitat amb l'article 13 del Conveni, Sèrbia i Montenegro es reserva el dret de refusar l'extradició d'una persona pel que fa a qualsevol delictes penal enumerat en l'article 1 que consideri com una infracció penal política, així com una infracció penal connexa a una infracció penal política o com una infracció penal inspirada per mòbils polítics.

[Nota del Secretariat: el Comitè de Ministres del Consell d'Europa ha decidit en la seva 994a *bis* reunió que la República de Montenegro serà considerada com a part d'aquest Conveni amb efecte a partir del 6 de juny del 2006.]

Articles concernits: 13

Noruega

Declaració consignada en una nota verbal del representant permanent dels Països Baixos del 8 de febrer del 2006, enregistrada a la Secretaria General el 10 de febrer del 2006. Original en anglès.

El 13 de juny del 2002, el Consell de la Unió Europea va adoptar una decisió marc relativa a l'ordre d'arrest europeu i els procediments de lliurament entre estats membres (núm. 2002/584/JAI), a partir d'ara denominada "la decisió marc". L'article 31 de la decisió marc disposa que les seves disposicions substitueixen, a partir de l'1 de gener del 2004, les disposicions corresponents dels convenis aplicables en matèria d'extradició en les relacions entre estats membres.

La Representació Permanent del Regne dels Països Baixos té l'honor, a partir de llavors, de confirmar al secretari general del Consell d'Europa que les disposicions del Conveni europeu per a la repressió del terrorisme, pel que fa a l'extradició, ja no s'apliquen en les relacions entre la part del Regne dels Països Baixos situada a Europa i els estats membres de la Unió Europea que són part al Conveni.

La Representació Permanent vol precisar que el que precedeix no esdevé efectiu en les relacions entre:

- Les Antilles Neerlandeses i Aruba d'una part, i les parts al Conveni de l'altra, o
- La part del Regne dels Països Baixos situada a Europa i les parts al Conveni que no són membres de la Unió Europea.

[Nota de la Secretaria: per nota del 31 d'agost del 2005, la Representació Permanent dels Països Baixos va informar el secretari general que el Conveni europeu d'extradició, fet a París el 13 de desembre de 1957

(d'ara endavant denominat "el Conveni"), no s'aplicaria més a les relacions entre la part del Regne dels Països Baixos situada a Europa i els estats membres de la Unió Europea que són part al Conveni.]

Articles concernits:

Reserva continguda en l'instrument de ratificació dipositat el 10 de gener de 1980 –original en anglès– i retirada per carta del Reial Ministeri de Noruega de data 27 de desembre del 2002, registrada a la Secretaria General el 2 de gener del 2003 –original en anglès.

Noruega declara que es reserva el dret de refusar l'extradició i l'assistència judicial mútua en matèria penal pel que fa a qualsevol delictes enumerat a l'article 1 que consideri delictes polítics, com ara un delictes relacionat amb un delictes polític o com un delictes inspirat en motius polítics. En aquest cas, Noruega es compromet a tenir degudament en compte, a l'hora d'avaluar la naturalesa de l'incompliment, el seu caràcter especialment greu, incloent-hi:

- a. Que hagi creat un perill col·lectiu per a la vida, la integritat corporal o la llibertat de les persones; o
- b. Que hagi arribat a persones alienes als motius que l'han inspirat; o
- c. Que s'hagin utilitzat mitjans cruels o pèrfids per dur-la a terme.

Articles concernits: 1

Països Baixos

Declaració transmesa mitjançant una nota verbal de la Representació Permanent dels Països Baixos de data 4 de gener del 2012, enregistrada a la Secretaria General el 9 de gener del 2012 –original en anglès.

La reserva formulada pel Regne dels Països Baixos en l'acceptació de la Convenció, el 18 d'abril de 1985, es confirma per a la part caribenya dels Països Baixos (les illes de Bonaire, Sint Eustatius i Saba). La reserva havia estat confirmada per Aruba el 10 de febrer del 2006. La reserva segueix sent vàlida per a la part europea dels Països Baixos.

[Nota de la Secretaria: aquesta declaració complementa la comunicació de la Representació Permanent dels Països Baixos enregistrada a la Secretaria General el 28 de setembre del 2010 sobre la modificació de les relacions constitucionals internes dins del Regne a partir del 10 d'octubre del 2010.]

Articles concernits: 12, 13

Comunicació consignada en una nota verbal de la Representació Permanent dels Països Baixos de data 27 de setembre del 2010, enregistrada al Secretariat General el 28 de setembre del 2010. Original en anglès.

El Regne dels Països Baixos està actualment format per tres parts: els Països Baixos, les Antilles Neerlandeses i Aruba. Les Antilles Neerlandeses estan formades per les illes de Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius i Saba.

Amb efecte de data 10 d'octubre del 2010, les Antilles Neerlandeses deixaran d'existir com a part del Regne dels Països Baixos. A partir d'aquesta data, el Regne estarà format per quatre parts: els Països Baixos, Aruba, Curaçao i Sint Maarten. Curaçao i Sint Maarten gaudiran de l'autonomia interna dins del Regne, com Aruba i, fins al 10 d'octubre del 2010, les Antilles Neerlandeses.

Aquests canvis constitueixen una modificació de les relacions constitucionals internes dins del Regne dels Països Baixos. El Regne dels Països Baixos quedarà, per conseqüència, com el subjecte de dret internacional amb el qual es conclouen els acords. Així, la modificació de l'estructura del Regne no afectarà la validesa dels acords internacionals ratificats pel Regne per les Antilles Neerlandeses: aquests acords, incloses les reserves formulades, se seguiran aplicant a Curaçao i Sint Maarten.

Les altres illes, que fins ara formaven part de les Antilles Neerlandeses –Bonaire, Sint Eustatius i Saba– esdevindran part dels Països Baixos, i constituïran així "la part caribenya dels Països Baixos". Els acords que s'apliquen actualment a les Antilles Neerlandeses també se seguiran aplicant a aquestes illes, però el Govern dels Països Baixos serà a partir d'ara responsable d'executar-los.

A més, una sèrie d'acords que s'apliquen actualment als Països Baixos es declaren aplicables, a partir de l'1 d'octubre del 2010, a aquesta part caribenya dels Països Baixos. Els acords en qüestió s'enumeren a l'annex adjunt, que inclou també una declaració –en relació amb el Protocol núm. 4 al Conveni per a la protecció dels drets humans i de les llibertats fonamentals, reconeixen certs drets i llibertats, altres dels que ja figuren en el Conveni i en el seu primer Protocol addicional– sobre la modificació de les relacions constitucionals internes dins del Regne.

Un informe sobre la situació dels acords que s'apliquen a Curaçao, Sint Maarten i/o la part caribenya dels Països Baixos, incloses les reserves i les declaracions ulteriors, s'entregarà aviat.

Annex. Convenis aplicables a la part caribenya dels Països Baixos (illes de Bonaire, Sint Eustatius i Saba) a partir del 10 d'octubre del 2010

- Conveni europeu sobre la immunitat dels estats (STE núm. 74)
- Protocol addicional al Conveni europeu sobre la immunitat dels estats (STE núm. 74A)
- Conveni europeu sobre la imprescriptibilitat dels crims contra la humanitat i crims de guerra (STE núm. 082)
- Conveni europeu per a la repressió del terrorisme (STE núm. 90)
- Acord europeu sobre la transmissió de sol·licituds d'assistència judicial (STE núm. 92)
- Conveni per a la protecció de les persones respecte al tractament automatitzat de dades de caràcter personal (STE núm. 108)
- Esmenes al Conveni per a la protecció de les persones respecte al tractament automatitzat de les dades de caràcter personal que permetin l'adhesió de les Comunitats Europees (Estrasburg, 15 de juny de 1999)
- Conveni per a la salvaguarda del patrimoni arquitectònic d'Europa (STE núm. 121)
- Conveni penal sobre la corrupció (STE núm. 173)
- Protocol addicional al Conveni per a la protecció de les persones respecte al tractament automatitzat de dades de caràcter personal, relatiu a les autoritats de control i els fluxos transfronterers de dades (STE núm. 181)
- Protocol d'esmena al Conveni Europeu per a la repressió del terrorisme (STE núm. 190)
- Protocol addicional al Conveni penal sobre la corrupció (STE núm. 191)
- Conveni del Consell d'Europa relatiu al blanqueig, el seguiment, l'embargament i el comís dels productes del delictes i al finançament del terrorisme (STCE núm. 198)

Articles concernits: 12

Declaració i reserva consignades en una carta del ministre d'Afers Exteriors dels Països Baixos del 25 de gener del 2006, enregistrada a la Secretaria General el 10 de febrer del 2006. Original en anglès.

El Regne dels Països Baixos accepta el Conveni per a Aruba amb la reserva següent: "En el respecte de l'apartat 1 de l'article 13 del Conveni, Aruba es reserva el dret de refusar l'extradició pel que fa a qualsevol infracció enumerada en l'article 1 del Conveni, inclosa la temptativa de cometre una d'aquestes infraccions o la participació en una d'aquestes infraccions, que consideri com una infracció política o com una infracció connexa a una infracció política."

Articles concernits: 12

Declaració consignada en l'instrument d'acceptació, dipositat el 18 d'abril de 1985. Original en anglès.

El Govern dels Països Baixos accepta el Conveni per al Regne a Europa.

Articles concernits: 12

Reserva consignada en l'instrument d'acceptació, dipositat el 18 d'abril de 1985. Original en anglès.

En el respecte de l'apartat 1 de l'article 13 del Conveni, el Regne dels Països Baixos es reserva el dret de refusar l'extradició pel que fa a qualsevol infracció enumerada en l'article 1 del Conveni, inclosa la temptativa de cometre una d'aquestes infraccions o la participació en una d'aquestes infraccions, que consideri com una infracció política o com una infracció connexa a una infracció política.

Articles concernits: 1

Portugal

Reserva consignada en l'instrument de ratificació, dipositat el 14 de desembre de 1981. Original en francès.

Com a estat requerit, Portugal no atorgarà l'extradició quan les infraccions siguin castigades per l'estat sol·licitant amb la pena de mort o amb una pena o mesura de seguretat privativa de la llibertat a perpetuïtat.

Articles concernits:

Regne Unit

Declaració consignada en l'instrument de ratificació, dipositat el 24 de juliol de 1978. Original en anglès.

El Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord, havent examinat el Conveni ans esmentat, el confirma i el ratifica pel que fa al Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord, Jersey, Guernesey i l'Illa de Man.

Articles concernits: 12

Declaració consignada en una carta del representant permanent del Regne Unit de data 17 de novembre de 1988, enregistrada a la Secretaria General el 21 de novembre de 1988. Original en anglès.

Mitjançant aquesta carta tinc l'honor d'informar-vos, de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 12 del Conveni, que el Govern del Regne Unit amplia l'aplicació del Conveni a Gibraltar.

Articles concernits: 12

Rússia

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 4 de novembre del 2000. Original en anglès i en rus.

La Federació de Rússia considera que les disposicions de l'article 5 i de l'apartat 2 de l'article 8 del Conveni han de ser aplicades de manera que garanteixin que els autors d'infraccions que recaiguin en el marc d'actuació del Conveni no puguin escapar-se en cap cas de les actuacions penals, sense perjudici de l'eficàcia de la cooperació internacional en matèria d'extradició i d'ajuda mútua en matèria judicial.

Articles concernits: 5, 8

San Marino

Reserva consignada en una carta del secretari d'Estat d'Afers Exteriors de San Marino de data 11 de març del 2002, lliurada en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació, el 17 d'abril del 2002. Original en francès i en italià.

De conformitat amb l'apartat 1 de l'article 13 del Conveni, la República de San Marino es reserva el dret de refusar l'extradició pel que fa a qualsevol infracció enumerada en l'article 1 que consideri com una infracció política, com una infracció connexa a una infracció política o com una infracció inspirada per mòbils polítics.

Articles concernits: 13

Sèrbia

Reserva consignada en l'instrument de ratificació, dipositat el 15 de maig del 2003. Original en anglès.

De conformitat amb l'article 13 del Conveni, Sèrbia i Montenegro es reserva el dret de refusar l'extradició d'una persona pel que fa a qualsevol infracció penal esmentada a l'article 1 que consideri com una infracció penal política, com una infracció penal connexa a una infracció penal política o com una infracció penal inspirada per motius polítics.

Articles concernits: 13

Suècia

Reserva consignada en una carta del Ministeri d'Afers Exteriors de Suècia de data 11 de juliol de 1977, lliurada al secretari general en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació, el 15 de setembre de 1977. Original en anglès.

El Govern suec, de conformitat amb les disposicions de l'article 13 d'aquest Conveni i tenint en compte el compromís que inclou aquest article, es reserva el dret de refusar l'extradició pel que fa a qualsevol infracció enumerada en l'article 1 que consideri com una infracció política.

Articles concernits: 1

Suïssa

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 19 de maig de 1983 –original en francès– i retirada per una declaració continguda en l'instrument de ratificació del Protocol que modifica el Conveni (ETS 190), dipositat el 7 de setembre del 2006 –original en francès.

Suïssa es reserva el dret de refusar l'extradició pel que fa a qualsevol infracció enumerada en l'article 1 que consideri com una infracció política, com una infracció connexa a una infracció política o com una infracció inspirada per motius polítics; en aquests casos, Suïssa es compromet a prendre degudament en consideració, quan s'avalui el caràcter de la infracció, el seu caràcter de gravetat particular, inclòs el fet:

- a) Que hagi creat un perill col·lectiu per a la vida, la integritat corporal o la llibertat de les persones, o
- b) Que hagi afectat persones alienes als mòbils que l'han inspirada, o
- c) Que s'hagin utilitzat per dur-la a terme mitjans cruels o pèrfids.

Articles concernits: 1

Ucraïna

Declaració continguda en una nota verbal del Ministeri d'Afers Exteriors d'Ucraïna del 12 d'octubre del 2015, transmesa per una nota verbal de la Representació Permanent d'Ucraïna de data 13 d'octubre del 2015, registrada a la Secretaria General el 16 d'octubre del 2015 –original en anglès.

El Ministeri d'Afers Exteriors d'Ucraïna presenta els seus compliments al secretari general del Consell d'Europa, en la seva qualitat de dipositari del Conveni europeu en matèria d'informació sobre dret estranger del 7 de juny de 1968, del Protocol addicional del Conveni Europeu en matèria d'informació sobre el dret estranger del 15 de març de 1978, el Conveni europeu per al control de persones condemnades o en llibertat condicional del 30 de novembre de 1964, el Conveni sobre el trasllat de persones condemnades del 21 de març de 1983, el Protocol addicional al Conveni sobre el trasllat de persones condemnades del 18 de desembre de 1997, el Conveni europeu sobre el traspàs de procediments en matèria penal del 15 de maig de 1972, el Conveni europeu d'assistència en matèria penal del 20 d'abril de 1959, el Protocol addicional al Conveni europeu d'assistència en matèria penal del 17 de març de 1978, el segon Protocol addicional al Conveni europeu d'assistència mútua en matèria penal del 8 de novembre del 2001, el Conveni europeu d'extradició del 13 de desembre de 1957, el Protocol addicional al Conveni europeu d'extradició del 15 d'octubre de 1975, el segon Protocol addicional al Conveni europeu d'extradició de 17 de març de 1978, el Conveni europeu per a la repressió del terrorisme del 27 de gener de 1977, el Protocol pel qual es modifica el Conveni europeu per a la repressió del terrorisme del 15 de maig del 2003, el Conveni del Consell d'Europa per a la prevenció del terrorisme del 16 de maig del 2005, del Conveni europeu sobre la validesa internacional de les sentències penals del 28 de maig de 1970, del Conveni sobre la ciberdelinqüència del 23 de novembre del 2001, del Protocol addicional al Conveni sobre la ciberdelinqüència, relatiu a la penalització dels actes de caràcter racista i xenòfob comesos a través de sistemes informàtics del 28 de gener del 2003, del Conveni relatiu al blanc compliment de la recerca, l'embargament i el dipòsit dels productes de la delinqüència del 8 de novembre de 1990, el Conveni del Consell d'Europa sobre blanqueig, recerca, confiscació i dipòsit dels productes dels delictes i el finançament del terrorisme del 16 de maig de 2005, el Conveni del Consell d'Europa sobre l'acció contra el tràfic d'éssers humans del 16 de maig del 2005, la Convenció europea sobre l'exercici dels drets dels infants del 25 de gener de 1996, la Convenció sobre

el contacte amb nens del 15 de maig del 2003, la Convenció europea sobre el reconeixement i l'execució de les decisions de custòdia dels nens i sobre el restabliment de la custòdia dels nens, del 20 de maig de 1980, del Conveni del Consell d'Europa sobre la protecció dels nens contra l'explotació i l'abús sexuals, del 25 d'octubre del 2007, del Conveni relatiu a l'establiment d'un sistema de registre de testaments del 16 de maig de 1972, de l'Acord relatiu al tràfic il·lícit per mar, de l'aplicació de l'article 17 de la Convenció de les Nacions Unides contra el tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicotròpiques del 31 de gener de 1995, de la Conveni penal sobre la corrupció del 27 de gener de 1999, del Protocol addicional a la Conveni penal sobre la corrupció del 15 de maig del 2003 (d'ara endavant denominats, respectivament, "Convenis, protocols, acords"), i té l'honor d'informar-lo del següent.

El febrer del 2014, la Federació Russa va llançar una agressió armada contra Ucraïna i va ocupar part del territori d'Ucraïna: la República Autònoma de Crimea i la ciutat de Sebastopol, i avui exerceix el control efectiu sobre alguns districtes de les províncies de Donetsk i Lugansk d'Ucraïna. Aquestes accions són una violació flagrant de la Carta de les Nacions Unides i constitueixen una amenaça per a la pau i la seguretat internacionals. La Federació de Rússia, com a estat agressor i força d'ocupació, té tota la responsabilitat de les seves accions i de les seves conseqüències segons el dret internacional.

La Resolució A/RES/68/262 de l'Assemblea General de les Nacions Unides, del 27 de març del 2014, va confirmar la sobirania i la integritat territorial d'Ucraïna dins de les seves fronteres reconegudes internacionalment. Les Nacions Unides també van demanar a tots els estats, organitzacions internacionals i agències especialitzades que no reconeixin cap canvi en l'estatut de la República Autònoma de Crimea i la ciutat de Sebastopol.

En aquest sentit, Ucraïna declara que a partir del 20 de febrer del 2014 i durant el període d'ocupació temporal per part de la Federació Russa d'una part del territori d'Ucraïna –la República Autònoma de Crimea i la ciutat de Sebastopol–, a causa de l'agressió armada comesa per la Federació de Rússia contra Ucraïna, i fins a la restauració total de l'ordre constitucional i el bon ordre i el control efectiu per part d'Ucraïna sobre aquests territoris ocupats, així com sobre determinats districtes de les províncies de Donetsk i Lugansk d'Ucraïna que temporalment no estan sota el control d'Ucraïna a causa de l'agressió armada de la Federació de Rússia, l'aplicació i implementació per part d'Ucraïna de les obligacions derivades dels convenis, protocols i acords esmentats anteriorment, tal com s'apliquen als territoris ocupats i no controlats d'Ucraïna esmentats, està limitada i no està garantida.

Els documents o sol·licituds efectuats o emesos per les autoritats d'ocupació de la Federació de Rússia, els seus funcionaris a tots els nivells a la República Autònoma de Crimea i la ciutat de Sebastopol i per autoritats il·legals en determinats districtes de les províncies de Donetsk i Lugansk d'Ucraïna, que no estan temporalment sota el control d'Ucraïna, són nuls i sense efecte legal, independentment de si són presentats directament o indirectament per les autoritats de la Federació Russa.

Les disposicions dels convenis, protocols i acords relatius a la possibilitat de comunicació o interacció directa no s'apliquen als òrgans territorials d'Ucraïna a la República Autònoma de Crimea i a la ciutat de Sebastopol, així com a alguns territoris de les províncies de Donetsk i Lugansk d'Ucraïna, que no estan temporalment sota el control d'Ucraïna. L'ordre de comunicació rellevant serà determinat per les autoritats centrals d'Ucraïna a Kíev.

Articles concernits:

Xipre

Reserva consignada en l'instrument de ratificació, dipositat el 26 de febrer de 1979. Original en anglès.

En el moment de dipositar l'instrument de ratificació, el representant permanent declara que la República de Xipre fa la reserva següent, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 13 del Conveni:

"El Govern de la República de Xipre es reserva el dret de refusar l'extradició pel que fa a qualsevol infracció enumerada en l'article 1 que consideri com una infracció política."

Articles concernits: 1

Declaració consignada en l'instrument de ratificació, dipositat el 26 de febrer de 1979. Original en anglès.

Pel que fa a l'article 7 del Conveni i de conformitat amb la llei que amplia la competència dels tribunals nacionals a algunes infraccions terroristes (*Extension of Jurisdiction of National Courts with respect to certain Terrorism Offences Law of 1979*) adoptada per la Cambra dels Representants de la República de Xipre el 18 de gener de 1979, les jurisdiccions nacionals de Xipre poden perseguir una persona sospitosa d'haver comès una de les infraccions enumerades en l'article 1 del Conveni.

Articles concernits: 7

Declaració consignada en l'instrument de ratificació, dipositat el 26 de febrer de 1979. Original en anglès.

El Govern de la República de Xipre vol notificar que les reserves i les declaracions fetes el 22 de gener de 1971 en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació del Conveni europeu d'extradició del 13 de desembre de 1957 continuen essent vàlides.

Articles concernits: 7

Font: Bureau des Traités a <http://conventions.coe.int>

Protocol d'esmena al Conveni europeu per a la repressió del terrorisme, fet a Estrasburg el 15 de maig del 2003

Els estats membres del Consell d'Europa, signataris d'aquest Protocol,

Tenint present la Declaració del Comitè de Ministres del Consell d'Europa del 12 de setembre del 2001 i la seva decisió del 21 de setembre del 2001 sobre la lluita contra el terrorisme internacional, i la Declaració de VÍlnius sobre la cooperació regional i la consolidació de l'estabilitat democràtica a la gran Europa adoptada pel Comitè de Ministres en la 110a sessió, a VÍlnius, el 3 de maig del 2002;

Tenint present la Recomanació 1550 (2002) de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa sobre la lluita contra el terrorisme i el respecte dels drets humans;

Tenint present la resolució A/RES/51/210 de l'Assemblea General de l'Organització de les Nacions Unides sobre les mesures destinades a eliminar el terrorisme internacional i la declaració, en annex, que completa la declaració de 1994 sobre les mesures destinades a eliminar el terrorisme internacional, i la seva resolució A/RES/49/60 sobre les mesures destinades a eliminar el terrorisme internacional i, en annex, la declaració sobre les mesures destinades a eliminar el terrorisme internacional;

Desitjant reforçar la lluita contra el terrorisme tot respectant els drets humans i tenint presents les Línies directrius sobre els drets humans i la lluita contra el terrorisme adoptades pel Comitè de Ministres del Consell d'Europa l'11 de juliol del 2002;

Considerant amb aquest fi que és desitjable esmenar el Conveni europeu per a la repressió del terrorisme (STE núm. 90), obert a la signatura a Estrasburg el 27 de gener de 1977, d'ara endavant denominat «el Conveni»;

Considerant que és desitjable actualitzar la llista dels convenis internacionals enumerats per l'article 1 del Conveni i preveure un procediment simplificat per anar-la actualitzant en el futur i segons les necessitats;

Considerant que és desitjable reforçar el seguiment de l'aplicació del Conveni;

Considerant que és desitjable fer una revisió del sistema de reserves;

Considerant que és desitjable obrir el Conveni a la signatura de tots els estats interessats;

Han convingut el següent:

Article 1

1. L'apartat introductori de l'article 1 del Conveni esdevé l'apartat 1 d'aquest article. A la lletra *b* d'aquest apartat, el terme «signat» se substitueix pel terme «conclòs», i el contingut de les lletres *c*, *d*, *e* i *f* d'aquest apartat se substitueix pel següent:

«c. Les infraccions incloses en l'àmbit d'aplicació del Conveni sobre la prevenció i la repressió de les infraccions contra les persones que gaudeixen de protecció internacional, inclosos els agents diplomàtics, adoptat a Nova York el 14 de desembre de 1973.

d. Les infraccions incloses en l'àmbit d'aplicació del Conveni internacional contra la presa d'ostatges, adoptat a Nova York el 17 de desembre de 1979.

e. Les infraccions incloses en l'àmbit d'aplicació del Conveni sobre la protecció física de les matèries nuclears, adoptat a Viena el 3 març de 1980.

f. Les infraccions incloses en l'àmbit d'aplicació del Protocol per a la repressió dels actes il·lícits de violència en els aeroports que presten servei a l'aviació civil internacional, conclòs a Montreal el 24 de febrer de 1988.»

2. L'apartat 1 de l'article 1 del Conveni es completa amb les quatre lletres següents:

«g. Les infraccions incloses en l'àmbit d'aplicació del Conveni per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de la navegació marítima, conclòs a Roma el 10 de març de 1988.

h. Les infraccions incloses en l'àmbit d'aplicació del Protocol per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental, conclòs a Roma del 10 de març de 1988.

i. Les infraccions incloses en l'àmbit d'aplicació del Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, adoptat a Nova York el 15 de desembre de 1997.

j. Les infraccions incloses en l'àmbit d'aplicació del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, adoptat a Nova York el 9 de desembre de 1999.»

3. El text de l'article 1 del Conveni es completa amb l'apartat següent:

«2. En la mesura que no estiguessin cobertes pels convenis a què fa referència l'apartat 1, passa el mateix als efectes d'extradició entre estats contractants, no solament pel fet de cometre, com a autor material principal, aquestes infraccions principals, sinó també per:

a. La temptativa de cometre una d'aquestes infraccions principals.

b. La complicitat amb una d'aquestes infraccions principals o amb la temptativa de cometre una d'aquestes infraccions principals.

c. L'organització o el fet de donar l'ordre a altres de cometre o d'intentar cometre una d'aquestes infraccions principals.»

Article 2

L'apartat 3 de l'article 2 del Conveni se substitueix pels termes següents:

«3. Passa el mateix pel que fa a:

a. La temptativa de cometre una d'aquestes infraccions principals.

b. La complicitat en una d'aquestes infraccions principals o la temptativa de cometre una d'aquestes infraccions principals.

c. L'organització o el fet de donar l'ordre a altres de cometre o d'intentar cometre una d'aquestes infraccions principals.»

Article 3

1. El text de l'article 4 del Conveni esdevé l'apartat 1 d'aquest article i s'afegeix una nova frase al final d'aquest apartat, amb el redactat següent: «Els estats contractants es comprometen a considerar aquestes infraccions com a cas d'extradició en tot tractat d'extradició que concloguin a partir d'ara entre ells.»

2. El text de l'article 4 del Conveni es complementa amb l'apartat següent:

«2. Quan un estat contractant, que subordina l'extradició a l'existència d'un tractat, rep una demanda d'extradició per part d'un altre estat contractant amb el qual no està vinculat per un tractat d'extradició, l'estat contractant requerit té la llibertat de considerar aquest Conveni com a fonament jurídic de l'extradició pel que fa a les infraccions establertes als articles 1 o 2.»

Article 4

1. El text de l'article 5 del Conveni esdevé l'apartat 1 d'aquest article.

2. El text de l'article 5 del Conveni es completa amb els apartats següents:

«2. Cap disposició d'aquest Conveni no s'ha d'interpretar en el sentit que impliqui una obligació d'extradir per a l'estat requerit si existeix el perill que la persona que és objecte de la demanda d'extradició sigui sotmesa a tortura.

3. Cap disposició d'aquest Conveni no s'ha d'interpretar en el sentit que impliqui una obligació d'extradir per a l'estat requerit si existeix el perill que la persona que és objecte de la demanda d'extradició s'exposi a la pena de mort o, quan la llei de l'estat requerit no permet la pena privativa de llibertat a perpetuïtat, a la pena privativa de llibertat a perpetuïtat sense possibilitat de remissió de pena, llevat que l'estat requerit tingui l'obligació d'extradir de conformitat amb els tractats d'extradició aplicables, si l'estat requeridor dona garanties que l'estat requerit consideri suficients que la pena capital no serà dictada o que, si és dictada, no serà executada, o que la persona concernida no serà sotmesa a una pena privativa de llibertat a perpetuïtat sense possibilitat de remissió de pena.»

Article 5

Després de l'article 8 s'introdueix l'article 9 al Conveni amb la redacció següent:

«Article 9

Els estats contractants poden concloure entre ells acords bilaterals o multilaterals per completar les disposicions d'aquest Conveni o per facilitar l'aplicació dels principis continguts en aquest Conveni.»

Article 6

1. L'article 9 del Conveni esdevé l'article 10.

2. La redacció de l'apartat 1 del nou article 10 es modifica com segueix:

«El Comitè Europeu per als Problemes Criminals (CDPC) és l'encarregat de fer el seguiment de l'aplicació d'aquest Conveni. El CDPC:

- a. És informat sobre l'aplicació del Conveni.
- b. Fa propostes amb la finalitat de facilitar o millorar l'aplicació del Conveni.
- c. Adreça al Comitè de Ministres recomanacions relatives a les propostes d'esmena i dona la seva opinió sobre qualsevol proposta d'esmena presentada per un estat contractant de conformitat amb els articles 12 i 13.
- d. Emet, a demanda d'un estat contractant, un dictamen sobre qualsevol qüestió relativa a l'aplicació del Conveni.
- e. Facilita sempre que sigui necessari la solució amigable de qualsevol dificultat a la qual pugui donar lloc l'execució del Conveni.

f. Adreça al Comitè de Ministres recomanacions relatives a la invitació d'estats no membres a adherir-se al Conveni de conformitat amb l'apartat 3 de l'article 14.

g. Sotmet cada any al Comitè de Ministres del Consell d'Europa un informe sobre la implementació d'aquest article a l'efecte de l'aplicació del Conveni.»

3. Se suprimeix l'apartat 2 del nou article 10.

Article 7

1. L'article 10 del Conveni esdevé l'article 11.

2. A la primera frase de l'apartat 1 del nou article 11, els termes «en el marc de l'apartat 2 de l'article 9» se substitueixen pels termes «ni en el marc de la lletra e de l'article 10 ni per la via de la negociació». En la frase segona d'aquest apartat, els termes «els dos àrbitres han de designar un tercer àrbitre» se substitueixen pels termes «els àrbitres han de designar-ne un tercer, president del tribunal». Se suprimeixen les frases següents d'aquest apartat.

3. L'apartat 2 del nou article 11 esdevé l'apartat 6 d'aquest article. Després de la segona frase s'hi afegeix la frase «Quan no es pot aconseguir una majoria, el vot del president és diriment» i a l'última frase el terme «La sentència» se substitueix pels termes «La sentència del tribunal».

4. El text del nou article 11 es completa amb els apartats següents:

«2. Quan les parts en la controvèrsia són membres del Consell d'Europa i si, en un termini de tres mesos a comptar de la demanda d'arbitratge, una de les parts no ha procedit a la designació d'un àrbitre de conformitat amb l'apartat 1 d'aquest article, aquest àrbitre és designat pel president del Tribunal Europeu dels Drets Humans a demanda de l'altra part.

3. Quan una de les parts en la divergència no és membre del Consell d'Europa i si, en un termini de tres mesos a comptar de la demanda d'arbitratge, una de les parts no ha procedit a la designació d'un àrbitre de conformitat amb l'apartat 1 d'aquest article, aquest àrbitre és designat pel president de la Cort Internacional de Justícia a demanda de l'altra part.

4. En els casos previstos en els apartats 2 i 3 d'aquest article, si el president del tribunal concernit és un nacional d'una de les parts en la controvèrsia, la designació de l'àrbitre correspon al vicepresident del tribunal o, si el vicepresident és nacional d'una de les parts en la divergència, al membre més antic del tribunal que no sigui nacional d'una de les parts en controvèrsia.

5. Els procediments previstos en els apartats 2 o 3 i 4 s'apliquen *mutatis mutandis* en els casos en què els àrbitres no es posen d'acord sobre l'elecció del president de conformitat amb l'apartat 1 d'aquest article.»

Article 8

Després del nou article 11 s'hi afegeix un nou article amb la redacció següent:

«Article 12

1. Qualsevol estat contractant o el Comitè de Ministres poden proposar esmenes a aquest Conveni. Aquestes propostes d'esmena són comunicades pel secretari general del Consell d'Europa als estats contractants.

2. Després d'haver consultat els estats contractants no membres i si és necessari el CDPC, el Comitè de Ministres pot adoptar l'esmena. La decisió es pren per la majoria establerta a la lletra d de l'article 20 de l'Estatut del Consell d'Europa. El text de l'esmena així adoptat és tramès pel secretari general del Consell d'Europa als estats contractants per a acceptació.

3. Totes les esmenes adoptades de conformitat amb l'apartat anterior entraran en vigor el trentè dia després que totes les parts hagin notificat al secretari general que les han acceptades.»

Article 9

Després del nou article 12 s'hi afegeix un nou article amb la redacció següent:

«Article 13

1. Per actualitzar la llista dels tractats esmentats a l'apartat 1 de l'article 1, les esmenes poden ser proposades per qualsevol estat contractant o pel Comitè de Ministres. Aquestes propostes d'esmena només poden ser relatives a tractats conclusos en el si de l'Organització de les Nacions Unides específicament relacionats amb el terrorisme internacional i que hagin entrat en vigor. El secretari general del Consell d'Europa les comunica als estats contractants.

2. Després d'haver consultat els estats contractants no membres i si fos necessari el CDPC, el Comitè de Ministres pot adoptar una esmena proposada amb la majoria establerta a la lletra *d* de l'article 20 de l'Estatut del Consell d'Europa. Aquesta esmena entra en vigor a l'expiració d'un període d'un any a comptar de la data en què hagi estat tramesa als estats contractants. Durant aquest termini, qualsevol estat contractant pot notificar al secretari general una objecció a l'entrada en vigor de l'esmena.

3. Si un terç dels estats contractants ha notificat al secretari general del Consell d'Europa una objecció a l'entrada en vigor de l'esmena, l'esmena no entra en vigor.

4. Si menys d'un terç dels estats contractants ha notificat una objecció, l'esmena entra en vigor per als estats contractants que no han formulat cap objecció.

5. Quan una esmena ha entrat en vigor de conformitat amb l'apartat 2 d'aquest article i un estat contractant havia formulat una objecció a aquesta esmena, l'esmena entra en vigor en aquest estat el primer dia del mes següent a la data en què hagi notificat la seva acceptació al secretari general del Consell d'Europa.»

Article 10

1. L'article 11 del Conveni esdevé l'article 14.

2. En la primera frase de l'apartat 1 del nou article 14, després dels termes «estats membres» s'hi afegeixen els termes «i els estats observadors»; la segona frase es redacta com segueix: «Serà objecte de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió»; i en la tercera frase els termes «o aprovació» se substitueixen pels termes «aprovació o adhesió».

3. El text del nou article 14 es completa amb l'apartat següent:

«3. El Comitè de Ministres del Consell d'Europa pot invitar, després d'haver consultat el CDPC, tot estat no membre del Consell d'Europa, diferent d'aquells a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article, a adherir-se a aquest Conveni. La decisió es pren per la majoria establerta a la lletra *d* de l'article 20 de l'Estatut del Consell d'Europa i per unanimitat dels representants dels estats contractants que tenen el dret de formar part del Comitè de Ministres.»

4. L'apartat 3 del nou article 14 esdevé l'apartat 4 d'aquest article i els termes «o l'aprovi» se substitueixen pels termes «l'aprovi o s'hi adhereixi» i els termes «aprovació» se substitueixen pels termes «aprovació o adhesió».

Article 11

1. L'article 12 del Conveni esdevé l'article 15.

2. En la primera frase de l'apartat 1 del nou article 15 els termes «o aprovació» se substitueixen pels termes «aprovació o adhesió».

3. En la primera frase de l'apartat 2 del nou article 15 els termes «o aprovació» se substitueixen pels termes «aprovació o adhesió».

Article 12

1. Les reserves al Conveni formulades abans de l'obertura a signatura d'aquest Protocol no són aplicables al Conveni esmenat per aquest Protocol.

2. L'article 13 del Conveni esdevé l'article 16.

3. En la primera frase del primer apartat del nou article 16 els termes «part al Conveni al [15 de maig del 2003]» s'hi afegeixen abans del terme «pot» i els termes «del Protocol que esmena el Conveni» s'hi afegeixen després del terme «aprovació». La segona frase següent s'hi afegeix després dels termes «motius polítics»: «L'estat contractant es compromet a aplicar aquesta reserva cas per cas sobre la base d'una decisió degudament motivada i a prendre degudament en consideració, en avaluar el caràcter de la infracció, el seu caràcter especialment greu, incloent.» La resta de la primera frase se suprimeix, a excepció de les lletres *a*, *b* i *c*.

4. El text del nou article 16 es completa amb l'apartat següent:

«2. L'estat contractant, quan aplica l'apartat 1 d'aquest article, indica les infraccions a les quals s'aplica la seva reserva.»

5. L'apartat 2 del nou article 16 esdevé l'apartat 3 d'aquest article. En la primera frase d'aquest apartat, després del terme «estat» s'hi afegeix el terme «contractant» i el terme «anterior» se substitueix pel terme «1».

6. L'apartat 3 del nou article 16 esdevé l'apartat 4 d'aquest article. En la primera frase d'aquest apartat, després del terme «estat» s'hi afegeix el terme «contractant».

7. El text del nou article 16 es completa amb els apartats següents:

«5. Les reserves formulades en virtut de l'apartat 1 d'aquest article són vàlides per un període de tres anys a comptar del primer dia de l'entrada en vigor del Conveni modificat per a l'Estat en qüestió. Així mateix, aquestes reserves poden ser renovades per períodes de la mateixa durada.

6. Dotze mesos abans de l'expiració de la reserva, el secretari general del Consell d'Europa informa l'estat contractant concernit d'aquesta expiració. Tres mesos abans de la data d'expiració, l'estat contractant notifica al secretari general la intenció de mantenir, modificar o retirar la reserva. Quan un estat contractant notifica al secretari general del Consell d'Europa que manté la seva reserva, dona explicacions pel que fa als motius que justifiquen aquest manteniment. En absència de notificació per l'estat contractant concernit, el secretari general del Consell d'Europa informa aquest estat contractant que la seva reserva es prorroga automàticament per un període de sis mesos. Si l'estat contractant concernit no notifica la decisió de mantenir o de modificar les seves reserves abans de l'expiració d'aquest període, la reserva caduca.

7. Quan un estat contractant decideix no extraditar una persona en virtut de l'aplicació de la reserva formulada de conformitat amb l'apartat 1 d'aquest article, després d'haver rebut una demanda d'extradició d'un altre estat contractant, sotmet el cas, sense cap excepció i sense retard injustificat, a les seves autoritats competents per a l'enjudiciament, llevat que s'hagin convingut altres disposicions entre l'estat requeridor i l'estat requerit. Les autoritats competents, amb vista a l'enjudiciament en l'estat requerit, prenen la seva decisió en les mateixes condicions que per a qualsevol infracció de caràcter greu de conformitat amb les lleis d'aquest estat. L'estat requerit comunica sense retard injustificat el resultat final del procediment a l'estat requeridor i al secretari general del Consell d'Europa, que el comunica a la Conferència de conformitat amb l'article 17.

8. La decisió de refusar la demanda d'extradició, en virtut de la reserva formulada de conformitat amb l'apartat 1 d'aquest article, es comunica immediatament a l'estat requeridor. Si en l'estat requerit no es pren cap decisió judicial sobre el fons en virtut de l'apartat 7 d'aquest article en un termini raonable, l'estat requeridor pot informar el secretari general del Consell d'Europa, el qual sotmet la qüestió a la Conferència de conformitat amb l'article 17. Aquesta Conferència examina la qüestió i emet un dictamen sobre la conformitat del refús amb les disposicions del Conveni i el sotmet al Comitè de Ministres per tal que adopti una declaració en la matèria. Quan el Comitè de Ministres exerceix la seva funció en virtut d'aquest apartat, es reuneix en la seva composició restringida als estats contractants.»

Article 13

Després del nou article 16 s'hi afegeix un nou article amb la redacció següent:

«Article 17

1. Sense perjudici per a l'aplicació de l'article 10, una conferència dels estats contractants contra el terrorisme (d'ara endavant denominada «Coster») vetlla per garantir:

- a. L'aplicació i el funcionament efectius d'aquest Conveni, incloent-hi la identificació de qualsevol problema relatiu a aquest Conveni, en contacte estret amb el CDPC.
- b. L'examen de les reserves formulades de conformitat amb l'article 16 i especialment el procediment establert a l'apartat 8 de l'article 16.
- c. L'intercanvi d'informació sobre les evolucions jurídiques i polítiques significatives en l'àmbit de la lluita contra el terrorisme.
- d. L'examen, a demanda del Comitè de Ministres, de les mesures adoptades en el marc del Consell d'Europa en l'àmbit de la lluita contra el terrorisme i, si escau, l'elaboració de propostes de mesures suplementàries necessàries per millorar la cooperació internacional en l'àmbit de la lluita contra el terrorisme, consultant el CDPC quan aquestes mesures concerneixen la cooperació en matèria penal.
- e. L'elaboració de dictàmens en l'àmbit de la lluita contra el terrorisme i l'execució dels mandats demanats pel Comitè de Ministres.

2. El Coster es compon d'un expert nomenat per cada estat contractant. Es reuneix en sessió ordinària un cop l'any i en sessió extraordinària a demanda del secretari general del Consell d'Europa o a demanda d'almenys un terç dels estats contractants.

3. El Coster adopta el seu reglament intern. Les despeses relatives a la participació dels estats contractants que són membres del Consell d'Europa són a càrrec del Consell d'Europa. La Secretaria del Consell d'Europa dona suport al Coster en l'exercici de les funcions que es deriven d'aquest article.

4. El CDPC és informat periòdicament dels treballs del Coster.»

Article 14

L'article 14 del Conveni esdevé l'article 18.

Article 15

Se suprimeix l'article 15 del Conveni.

Article 16

1. L'article 16 del Conveni esdevé l'article 19.

2. En la frase introductòria del nou article 19 els termes «als estats membres» se substitueixen pels termes «als estats contractants».

3. En la lletra *b* del nou article 19 els termes «o aprovació» se substitueixen pels termes «aprovació o adhesió».

4. En la lletra *c* del nou article 19 la xifra «11» esdevé «14».

5. En la lletra *d* del nou article 19 la xifra «12» esdevé «15».

6. Se suprimeixen les lletres *e* i *f* del nou article 19.

7. La lletra *g* del nou article 19 esdevé la lletra *e* d'aquest article i la xifra «14» esdevé «18».

8. Se suprimeix la lletra *h* del nou article 19.

Article 17

1. Aquest Protocol s'obre a la signatura dels estats membres del Consell d'Europa signataris del Conveni, que poden expressar el seu consentiment a estar obligats per:

- a. Signatura sense reserva de ratificació, acceptació o aprovació, o
- b. Signatura sota reserva de ratificació, acceptació o aprovació, seguida de ratificació, acceptació o aprovació.

2. Els instruments de ratificació, acceptació o aprovació es dipositen prop del secretari general del Consell d'Europa.

Article 18

Aquest Protocol entrarà en vigor el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data en què totes les parts en el Conveni hagin expressat el seu consentiment a obligar-se pel Protocol, de conformitat amb les disposicions de l'article 17.

Article 19

El Secretari General del Consell d'Europa ha de notificar als estats membres del Consell d'Europa:

- Qualsevol signatura.
- El dipòsit de qualsevol instrument de ratificació, acceptació o aprovació.
- La data d'entrada en vigor d'aquest Protocol, de conformitat amb l'article 18.
- Qualsevol altre acte, notificació o comunicació que tingui relació amb aquest Protocol.

En fe de la qual cosa els sotasignats, degudament autoritzats a aquest efecte, han signat aquest Protocol.

Fet a Estrasburg, el 15 de maig del 2003, en francès i en anglès, ambdós textos igualment fefaents, en un únic exemplar que es dipositarà als arxius del Consell d'Europa. El secretari general del Consell d'Europa n'ha de trametre còpia certificada conforme a cadascun dels estats signataris.

Situació del Protocol d'esmena al Conveni europeu per a la repressió del terrorisme, fet a Estrasburg el 15 de maig del 2003

Situació el 19 de gener del 2021:

Nombre total de signatures no seguides de ratificacions: 12

Nombre total de ratificacions/adhesions: 35

Estats	Signatura	Ratificació	Entrada en vigor	R	D	A	T
Albània	09/10/2003	15/11/2004					
Alemanya	15/05/2003	13/07/2011					
Andorra	15/05/2003						
Armènia	15/05/2003	23/03/2004					
Àustria	15/05/2003		+++				
Azerbaidjan	12/05/2004	02/12/2008			X		
Bèlgica	15/05/2003	16/08/2007		X			
Bòsnia i Hercegovina	04/02/2005		+++				
Bulgària	15/05/2003	26/02/2004					
Croàcia	17/09/2003	10/05/2005					
Dinamarca	15/05/2003	14/04/2004					X
Eslovàquia	07/04/2005	07/12/2005					
Eslovènia	15/07/2003	11/05/2004					
Espanya	09/10/2003	16/10/2014			X		
Estònia	15/05/2003	26/05/2005					
Finlàndia	15/05/2003	27/05/2005					
França	15/05/2003	09/01/2008					
Geòrgia	15/05/2003	08/12/2004					
Grècia	15/05/2003		+++	X			
Hongria	15/05/2003		+++				
Irlanda	15/05/2003		+++				

Islàndia	15/05/2003		+++				
Itàlia	15/05/2003	21/02/2017					
Letònia	05/05/2004	08/02/2005					
Liechtenstein	15/05/2003	08/02/2005					
Lituània	15/11/2004	15/09/2005					
Luxemburg	11/06/2003	01/02/2005					
Macedònia	15/05/2003	14/11/2005					
Malta	15/12/2004		+++				
Moldàvia	15/05/2003	10/03/2005			X	X	
Mònaco	04/07/2016	04/07/2016					
Montenegro	15/05/2003	28/04/2010					
Noruega	24/09/2003	24/09/2003					
Països Baixos	15/07/2003	27/07/2006			X		X
Polònia	15/05/2003	10/11/2004					
Portugal	15/05/2003	25/11/2015			X	X	
Regne Unit	15/05/2003		+++				
República Txeca	27/11/2007		+++		X		
Romania	15/05/2003	29/11/2004					
Rússia	15/05/2003	04/10/2006			X		
San Marino	15/05/2003		+++				
Sèrbia	15/05/2003	14/04/2009					
Suècia	15/05/2003		+++				
Suïssa	15/05/2003	07/09/2006					
Turquia	15/07/2003	20/05/2005					
Ucraïna	15/05/2003	21/12/2006			X		
Xipre	15/05/2003	06/08/2004					

Notes:

a.: Adhesió - s.: Signatura sense reserva de ratificació - su.: Successió - r.: signatura *ad referendum*.
R.: Reserves - D.: Declaracions - A.: Autoritats - T.: Aplicació territorial - C.: Comunicació - O.: Objeció.
+++ : Estat que ha de ratificar el Protocol perquè entri en vigor.
Font: Bureau des Traités sur <http://conventions.coe.int>

Reserves i declaracions

Situació en data 20 de gener del 2022

Azerbaidjan:

Declaració consignada en una nota verbal lliurada pel ministre d'Afers Exteriors de l'Azerbaidjan al secretari general en el moment de la signatura de l'instrument, el 12 de maig del 2004 –or. fr.–, i confirmada en l'instrument de ratificació dipositat el 2 de desembre del 2008 –or. angl.

La República de l'Azerbaidjan declara que no està en posició de garantir l'aplicació de les disposicions del Protocol en els territoris ocupats per la República d'Armènia fins que aquests territoris siguin alliberats d'aquesta ocupació (el mapa esquematitzat dels territoris ocupats està disponible aquí).

Articles concernits:

Bèlgica:

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 16 d'agost del 2007 –or. fr.

El Govern belga declara que vol mantenir la reserva feta en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació relatiu al Conveni europeu per a la repressió del terrorisme, feta a Estrasburg el 17 de gener del 1977 (*reserva feta sobre la base de l'article 13.1 del Conveni*).

Per tant, el Govern belga declara el següent:

“En l'estricta compliment de l'article 16, apartat 5, del Conveni, Bèlgica es reserva el dret de refusar l'extradició respecte dels delictes a què es refereix l'article 1, apartat 1, de la lletra *a* fins a la lletra *h* inclosa, a excepció de la lletra *d*, i l'article 1, apartat 2, en la mesura que aquest darrer es refereix a qualsevol delicte que preveu l'apartat 1, de la lletra *a* fins a la lletra *h* inclosa, a excepció de la lletra *d*, del Conveni, que considera ser un delicte polític o un delicte connex a un delicte polític; en aquest cas, Bèlgica es compromet a tenir degudament en compte, en el moment d'avaluar el caràcter de la infracció, la seva naturalesa especialment greu, incloent-hi el fet:

- a) Que hagi creat un perill col·lectiu per a la vida, la integritat física o la llibertat de les persones, o
- b) Que hagi afectat persones alienes als mòbils que l'han inspirada, o
- c) Que s'hagin utilitzat mitjans cruels o pèrfids per dur-la a terme.

Articles concernits: 12

Dinamarca

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 14 d'abril del 2004. Or. angl.

Dinamarca declara que, fins a una decisió ulterior, el Protocol no s'aplicarà a les illes Fèroe i Groenlàndia.

Articles concernits:

Espanya

Declaració lliurada per l'ambaixador d'Espanya a Bulgària al secretari general del Consell d'Europa en el moment de la signatura de l'instrument, el 9 d'octubre del 2003. Or. esp.

De conformitat amb les conclusions del Consell de la Unió Europea del 2 d'octubre del 2003, relatives a l'aplicació de l'ordre d'arrest europeu i la seva relació amb els instruments jurídics del Consell d'Europa, i tal com han reconegut expressament els estats membres de la Unió Europea, Espanya declara que els instruments jurídics del Consell d'Europa permeten als estats membres de la Unió Europea aplicar entre ells acords previs o concloure nous acords destinats a facilitar o a simplificar encara més els procediments de lliurament de persones.

De conformitat amb les conclusions esmentades, Espanya declara que els instruments adoptats en el marc de la Unió Europea en matèries que afecten el Conveni europeu per a la repressió del terrorisme i el seu Protocol d'esmena constitueixen un conjunt d'acords o una legislació uniforme d'aplicació preferent entre els estats membres de la Unió Europea.

De conformitat amb les conclusions esmentades, Espanya declara que aquest règim d'aplicació preferent del conjunt d'instruments de la Unió Europea continuarà aplicant-se en el moment de l'entrada en vigor d'aquest Protocol.

De conformitat amb les conclusions esmentades, Espanya entén que els instruments adoptats en el marc de la Unió Europea i d'aplicació preferent entre els estats membres de la Unió Europea són, entre altres:

L'Acord entre els estats membres de les comunitats europees relatiu a la simplificació i la modernització dels modes de transmissió de les demandes d'extradició, del 26 de maig de 1989.

El Conveni establert sobre la base de l'article K3 del Tractat sobre la Unió Europea relatiu al procediment simplificat d'extradició entre els estats membres de la Unió Europea, del 10 de març de 1995 (DOC 78-30/03/95 i DOC 375-12/12/96).

El Conveni establert sobre la base de l'article K3 del Tractat sobre la Unió Europea relatiu a l'extradició entre els estats membres de la Unió Europea, del 27 de setembre de 1996 (DOC 313-23/10/96 i DOC 191-23/07/97).

La Posició comuna del Consell del 27 de desembre del 2001 relativa a l'aplicació de mesures específiques per lluitar contra el terrorisme (DOL 344-28/12/2001) i les seves modificacions.

La Posició comuna del Consell del 27 de desembre del 2001 relativa a la lluita contra el terrorisme (DOL 344-28/12/2001).

El Reglament (CE) núm. 2580/2001 del Consell, del 27 de desembre del 2001, relatiu a l'adopció de mesures restrictives específiques respecte de certes persones i entitats en el marc de la lluita contra el terrorisme (DOL 344-28/12/2001) i les seves modificacions.

La Directiva 2001/97/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 4 de desembre del 2001, que modifica la Directiva 91/308/CEE del Consell relativa a la prevenció de la utilització del sistema financer amb la finalitat de blanqueig de capitals (DOL 344-28/12/2001).

La Decisió 2001/927/CE del Consell, del 27 de desembre del 2001, que estableix la llista prevista a l'apartat 3 de l'article 2 del Reglament (CE) 2580/2001 del Consell sobre l'adopció de mesures restrictives específiques respecte de certes persones i entitats en el marc de la lluita contra el terrorisme (DOL 344-28/12/2001), la Decisió del Consell 2002/344/EC (DOL 116-03/05/2002) i les seves modificacions.

La Decisió marc del Consell (2002/584/JHA) del 13 de juny del 2002 relativa a l'ordre d'arrest europea i als procediments de lliurament entre els estats membres (DOL 19-18/07/2002).

La Decisió marc del Consell del 13 de juny del 2002 relativa a la lluita contra el terrorisme (DOL 190-18/07/2002).

Així com els que s'adoptin en el futur, en les matèries que afecten el Conveni europeu per a la repressió del terrorisme.

No es veuran afectats per l'entrada en vigor d'aquest Protocol.

Articles concernits:

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 16 d'octubre del 2014 –Or. fr.

En cas que aquest Protocol fos ratificat pel Regne Unit i ampliat al territori de Gibraltar, Espanya vol fer la declaració següent:

1. Gibraltar és un territori no autònom les relacions exteriors del qual són responsabilitat del Regne Unit i que està en procés de descolonització d'acord amb les decisions i resolucions aplicables de l'Assemblea General de les Nacions Unides.
2. Les autoritats de Gibraltar tenen la condició d'administració local i exerceixen exclusivament competències internes que tenen el seu origen i el seu fonament en una distribució i una atribució de competències efectuades pel Regne Unit, d'acord amb el que disposa la seva legislació interna, com a estat sobirà del qual depèn el territori no autònom esmentat.
3. En conseqüència, s'ha de considerar que la participació eventual de les autoritats de Gibraltar en l'aplicació d'aquest Protocol s'efectuarà exclusivament en el marc de les competències internes de Gibraltar, i no es pot interpretar que alteri de cap manera les declaracions fetes en els dos paràgrafs anteriors.
4. El procediment previst a l'Acord sobre el règim relatiu a les autoritats de Gibraltar en el marc de determinats tractats internacionals, subscrit entre Espanya i el Regne Unit el 19 de desembre del 2007, així com l'Acord sobre el règim relatiu a les autoritats de Gibraltar d'acord amb els instruments de la UE i la CE i els tractats relacionats, del 19 d'abril del 2000, s'aplica al Protocol que modifica el Conveni europeu per a la repressió del terrorisme.
5. L'aplicació al territori de Gibraltar del Protocol esmentat no s'ha d'interpretar com un reconeixement de cap dret ni de cap situació sobre les zones no previstes a l'article X del Tractat d'Utrecht, del 13 de juliol de 1713, subscrit entre els regnes d'Espanya i la Gran Bretanya.

Articles concernits:

Grècia

Declaració formulada en el moment de la signatura de l'instrument, el 15 de maig del 2003. Or. fr.

Grècia signa el Protocol amb reserva de l'article 12.

Articles concernits: 12

Moldàvia

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 10 de març del 2005. Or. angl.

La República de Moldàvia declara que, fins al restabliment complet de la integritat territorial de la República de Moldàvia, les disposicions del Protocol només seran aplicables al territori controlat pel Govern de la República de Moldàvia.

Articles concernits:

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 10 de març del 2005. Or. angl.

La República de Moldàvia declara que, de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 18 de la Constitució, els ciutadans de la República de Moldàvia no seran extradits.

Articles concernits:

Declaració consignada en una nota verbal del Ministeri d'Afers Exteriors de Moldàvia, el 10 de febrer del 2005, dipositada amb l'instrument de ratificació el 10 de març del 2005. Or. angl.

De conformitat amb l'article 10 del Conveni, esmenat per l'article 6 del Protocol, l'Oficina del Fiscal General de la República de Moldàvia ha estat designada com a l'autoritat central encarregada d'informar el Comitè Europeu per als Problemes Criminals de l'aplicació del Conveni europeu per a la repressió del terrorisme.

Articles concernits: 6

Països Baixos:

Comunicació consignada en una nota verbal de la Representació Permanent dels Països Baixos de data 27 de setembre del 2010, enregistrada a la Secretaria General el 28 de setembre del 2010 –or. angl.

El Regne dels Països Baixos està actualment format per tres parts: els Països Baixos, les Antilles Neerlandeses i Aruba. Les Antilles Neerlandeses es componen de les illes de Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius i Saba.

Amb efecte a partir del 10 d'octubre del 2010, les Antilles Neerlandeses deixaran d'existir com a part del Regne dels Països Baixos. A partir d'aquesta data, el Regne el formaran quatre parts: els Països Baixos, Aruba, Curaçao i Sint Maarten. Curaçao i Sint Maarten gaudiran d'autonomia interna dins del Regne, com Aruba i, fins al 10 d'octubre del 2010, les Antilles Neerlandeses.

Aquests canvis constitueixen una modificació de les relacions constitucionals internes dins del Regne dels Països Baixos. El Regne dels Països Baixos, en conseqüència, seguirà sent el subjecte de dret internacional amb el qual s'hagin subscrit acords. Així, la modificació de l'estructura del Regne no afectarà la validesa dels acords internacionals ratificats pel Regne dels Països Baixos per les Antilles Neerlandeses: aquests acords, incloses les reserves formulades, se seguiran aplicant a Curaçao i Sint Maarten.

Les altres illes que fins ara formaven part de les Antilles Neerlandeses –Bonaire, Sint Eustatius i Saba– passaran a formar part dels Països Baixos, i constituiran així "la part caribenya dels Països Baixos". Els acords que s'apliquen actualment a les Antilles Neerlandeses també se seguiran aplicant a aquestes illes, però el Govern dels Països Baixos serà en endavant responsable d'executar-los.

A més, una sèrie d'acords que s'apliquen actualment als Països Baixos es declaren aplicables, a partir de l'1 d'octubre del 2010, a aquesta part caribenya dels Països Baixos. Els acords en qüestió s'enumeren a l'annex adjunt, que inclou també una declaració –en relació amb el Protocol número 4 del Conveni per a la protecció dels drets humans i de les llibertats fonamentals, reconeixen certs drets i llibertats més dels que ja figuren en el Conveni i en el seu primer Protocol addicional– sobre la modificació de les relacions constitucionals internes dins del Regne.

Un informe sobre la situació dels acords que s'apliquen a Curaçao, Sint Maarten, i/o la part caribenya dels Països Baixos, incloses les reserves i les declaracions ulteriors, s'entregarà aviat.

Annex – Tractats que s'estenen a la part caribenya dels Països Baixos (Bonaire, Sint Eustatius i Saba) a partir del 10 octubre del 2010

- Convenció europea sobre la immunitat dels estats (STE núm. 74).
- Protocol addicional a la Convenció europea sobre la immunitat dels estats (STE núm. 74A).
- Conveni europeu sobre la imprescriptibilitat dels crims contra la humanitat i crims de guerra (ETS No 082).
- Conveni europeu per a la repressió del terrorisme (ETS No 90).
- Acord europeu sobre la transmissió de sol·licituds d'assistència judicial (ETS No 92).
- Conveni per a la protecció de les persones respecte al tractament automatitzat de dades de caràcter personal (ETS No 108).
- Esmenes al Conveni per a la protecció de les persones respecte al tractament automatitzat de dades de caràcter personal que permeten l'adhesió de les Comunitats Europees (Estrasburg, 15 de juny de 1999).
- Conveni per a la salvaguarda del patrimoni arquitectònic d'Europa (STE No 121).
- Conveni penal sobre la corrupció (ETS No 173).
- Protocol addicional al Conveni per a la protecció de les persones respecte al tractament automatitzat de dades de caràcter personal, relatiu a les autoritats de control i els fluxos transfronterers de dades (ETS No 181).
- Protocol d'esmena al Conveni europeu per a la repressió del terrorisme (ETS No 190).
- Protocol addicional al Conveni penal sobre la corrupció (ETS No 191).
- Conveni del Consell d'Europa relatiu al blanqueig, el seguiment, l'embargament i el comís dels productes del delictes i del finançament del terrorisme (CETS No 198).

Articles concernits:

Reserva consignada en l'instrument d'acceptació dipositat el 27 de juliol del 2006 –or. angl.

En l'estricta respecte de l'apartat 5 de l'article 16 del Conveni, el Regne dels Països Baixos es reserva el dret de refusar l'extradició respecte de qualsevol delictes previst en l'article 1, apartat 1, de la lletra a fins a la lletra h, inclosa, i l'article 1, apartat 2, en la mesura en què aquest darrer es refereix a qualsevol ofensa prevista en el primer apartat, de la lletra a fins a la lletra h, inclosa, del Conveni, que considera ser una infracció política o una infracció connexa lligada a una infracció política.

Articles concernits: 12

Declaració consignada en l'instrument d'acceptació dipositat el 27 de juliol del 2006 –or. angl.

El Regne dels Països Baixos accepta el Protocol per al Regne a Europa i Aruba.

Articles concernits:

Portugal

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 25 de novembre del 2015 –or. anglès.

Com a estat requerit, Portugal no concedirà l'extradició per delictes castigats a l'estat requeridor amb la pena de mort, la presó perpètua o una ordre de detenció que impliqui la privació de la llibertat de per vida.

Articles concernits:

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 25 de novembre del 2015 –or. anglès.

Portugal declara acceptar les disposicions de l'article 13, paràgraf 4, del Conveni europeu per a la repressió del terrorisme, amb subjecció a les disposicions de l'apartat 2 de l'article 8 de la Constitució de la República Portuguesa, segons el qual, en dret nacional portuguès, l'entrada en vigor de qualsevol esmena requereix la seva prèvia ratificació i publicació oficial.

Articles concernits: 5

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 25 de novembre del 2015 –or. anglès.

Portugal declara acceptar les disposicions de l'article 13, paràgraf 4, del Conveni europeu per a la repressió del terrorisme, amb subjecció a les disposicions de l'apartat 2 de l'article 8 de la Constitució de la República Portuguesa, segons el qual, en dret nacional portuguès, l'entrada en vigor de qualsevol esmena requereix la seva prèvia ratificació i publicació oficial.

Articles concernits: 9

República Txeca:

Declaració consignada en una carta del representant permanent de la República Txeca de data 26 de novembre del 2007, lliurada al secretari general adjunt en el moment de la signatura de l'instrument, dia 27 de novembre del 2007 –or. anglès

El Govern de la República Txeca assenyalava que l'article 1, apartat 1, lletres *i* i *j* del Conveni, en la versió esmenada pel Protocol, cobreix els delictes compresos en el marc del Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, adoptat a Nova York el 15 de desembre de 1997, i el Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, adoptat a Nova York el 9 de desembre de 1999. El Govern de la República Txeca també assenyalava que l'article 16, apartat 1, del Conveni, en la seva forma esmenada pel Protocol, autoritza qualsevol estat part del Conveni a reservar-se el dret a refusar l'extradició respecte de qualsevol dels delictes esmentats en l'article 1 (incloent-hi els delictes compresos en l'àmbit d'aplicació dels dos acords esmentats a l'article 1, apartat 1, lletres *i* i *j*, del Conveni) que considerava com un delictes polític, com un delictes connex a un delictes polític o com un delictes un delictes inspirat en motius polítics.

El Govern de la República Txeca recorda que l'article 11 del Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius i l'article 14 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme estableixen el principi que cap dels delictes establerts en els dos convenis no ha de ser considerat per les necessitats de l'extradició com un delictes polític, com un delictes connex a un delictes polític o com un delictes inspirat en motius polítics. A més, aquests articles preveuen que una sol·licitud d'extradició per delictes comesos en l'àmbit d'aplicació d'ambdós convenis no pot ser refusada per la sola raó que es refereix a un delictes polític, un delictes connex a un delictes polític o un delictes inspirat en motius polítics.

El Govern de la República Txeca és de l'opinió que les disposicions de l'article 11 del Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius i l'article 14 del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme reflecteixen correctament la pertinent importància del principi segons el qual les afirmacions de motivació política no poden ser reconegudes com l'únic motiu per refusar les demandes d'extradició de persones sospitoses d'haver comès delictes de terrorisme. El Govern de la República Txeca declara que, en aquest context, estudiarà la possibilitat d'adreçar una objecció a tota reserva feta per un estat part als convenis de les Nacions Unides esmentats més amunt en aplicació de l'article 16, apartat 1, del Conveni, en la seva forma esmenada pel Protocol, que cobreix els delictes previstos en l'article 1, apartat 1, lletres *i* i *j*, del Conveni.

Articles concernits: 12

Rússia:

Declaració annexada a l'instrument de ratificació dipositat el 4 d'octubre del 2006 –or. angl.

La Federació de Rússia considera que les disposicions de l'article 4 del Protocol s'han d'aplicar de manera que s'asseguri que els autors de delictes inclosos en l'àmbit d'aplicació del Conveni en cap cas no s'escaparan de ser processats, sense perjudici de l'eficàcia de la cooperació internacional en matèria d'extradició i assistència judicial mútua.

Articles concernits: 4

Ucraïna:

Declaració consignada en una nota verbal del Ministeri d'Afers Exteriors d'Ucraïna, del 12 d'octubre del 2015, transmesa per una nota verbal de la Representació Permanent d'Ucraïna de data 13 d'octubre del 2015, registrada a la Secretaria General el 16 d'octubre del 2015 –or. angl.

El Ministeri d'Afers Exteriors d'Ucraïna presenta els seus compliments al secretari general del Consell d'Europa, en la seva qualitat de dipositari del Conveni europeu en matèria d'informació sobre dret estranger del 7 de juny de 1968, del Protocol addicional del Conveni europeu en matèria d'informació sobre el dret estranger del 15 de març de 1978, el Conveni europeu per al control de persones condemnades o en llibertat condicional del 30 de novembre de 1964, el Conveni sobre el trasllat de persones condemnades del 21 de març de 1983, el Protocol addicional al Conveni sobre el trasllat de persones condemnades del 18 de desembre de 1997, el Conveni europeu sobre el traspàs de procediments en matèria penal del 15 de maig de 1972, el Conveni europeu d'assistència en matèria penal del 20 d'abril de 1959, el Protocol addicional al Conveni europeu d'assistència en matèria penal del 17 de març de 1978, el segon Protocol addicional al Conveni europeu d'assistència mútua en matèria penal, del 8 de novembre de 2001, el Conveni europeu d'extradició del 13 de desembre de 1957, el Protocol addicional al Conveni europeu d'extradició del 15 d'octubre de 1975, el segon Protocol addicional al Conveni europeu d'extradició, del 17 de març de 1978, el Conveni europeu per a la repressió del terrorisme del 27 de gener de 1977, el Protocol pel qual es modifica el Conveni europeu per a la repressió del terrorisme del 15 de maig del 2003, el Conveni del Consell d'Europa per a la prevenció del terrorisme del 16 de maig del 2005, del Conveni europeu sobre la validesa internacional de les sentències penals del 28 de maig de 1970, del Conveni sobre la ciberdelinqüència del 23 de novembre del 2001, del Protocol addicional al Conveni sobre la ciberdelinqüència, relatiu a la penalització dels actes de caràcter racista i xenòfob comesos a través de sistemes informàtics del 28 de gener del 2003, del Conveni relatiu al blanc compliment de la recerca, l'embargament i el dipòsit dels productes de la delinqüència del 8 de novembre de 1990, el Conveni del Consell d'Europa sobre blanqueig, recerca, confiscació i dipòsit dels productes dels delictes i el finançament del terrorisme del 16 de maig del 2005, el Conveni del Consell d'Europa sobre l'acció contra el tràfic d'éssers humans del 16 de maig del 2005, la Convenció europea sobre l'exercici dels drets dels infants del 25 de gener de 1996, la Convenció sobre el contacte amb nens del 15 de maig del 2003, la Convenció europea sobre el reconeixement i l'execució de les decisions de custòdia dels nens i sobre el restabliment de la custòdia dels nens, del 20 de maig de 1980, del Conveni del Consell d'Europa sobre la protecció dels nens contra l'explotació i l'abús sexuals, del 25 d'octubre del 2007, del Conveni relatiu a l'establiment d'un sistema de registre de testaments del 16 de maig de 1972, de l'Acord relatiu al tràfic il·lícit per mar, de l'aplicació de l'article 17 de la Convenció de les Nacions Unides contra el tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicotròpiques del 31 de gener de 1995, de la Convenció de dret penal sobre la corrupció del 27 de gener de 1999 i del Protocol addicional a la Convenció de penal sobre la corrupció del 15 de maig del 2003 (d'ara endavant denominats, respectivament, "convenis, protocols, acords"), i té l'honor d'informar-lo del següent.

El febrer del 2014, la Federació Russa va llançar una agressió armada contra Ucraïna i va ocupar part del territori d'Ucraïna: la República Autònoma de Crimea i la ciutat de Sebastopol, i avui exerceix el control efectiu sobre alguns districtes de les províncies de Donetsk i Lugansk d'Ucraïna. Aquestes accions són una violació flagrant de la Carta de les Nacions Unides i constitueixen una amenaça per a la pau i la seguretat internacionals. La Federació de Rússia, com a estat agressor i força d'ocupació, té tota la responsabilitat de les seves accions i de les seves conseqüències segons el dret internacional.

La Resolució A/RES/68/262 de l'Assemblea General de les Nacions Unides, del 27 de març del 2014, va confirmar la sobirania i la integritat territorial d'Ucraïna dins de les seves fronteres reconegudes internacionalment. Les Nacions Unides també van demanar a tots els estats, organitzacions internacionals i agències especialitzades que no reconeixin cap canvi en l'estatut de la República Autònoma de Crimea i la ciutat de Sebastopol.

En aquest sentit, Ucraïna declara que a partir del 20 de febrer del 2014 i durant el període d'ocupació temporal per part de la Federació Russa d'una part del territori d'Ucraïna –la República Autònoma de Crimea i la ciutat de Sebastopol–, a causa de l'agressió armada comesa per la Federació de Rússia contra Ucraïna i

fins a la restauració total de l'ordre constitucional i el bon ordre i el control efectiu per part d'Ucraïna sobre aquests territoris ocupats, així com sobre determinats districtes de les províncies de Donetsk i Lugansk d'Ucraïna que temporalment no estan sota el control d'Ucraïna a causa de l'agressió armada de la Federació de Rússia, l'aplicació i implementació per part d'Ucraïna de les obligacions derivades dels convenis, protocols i acords esmentats anteriorment, tal com s'apliquen als territoris ocupats i no controlats d'Ucraïna esmentats, està limitada i no està garantida.

Els documents o sol·licituds efectuats o emesos per les autoritats d'ocupació de la Federació de Rússia, els seus funcionaris a tots els nivells a la República Autònoma de Crimea i la ciutat de Sebastopol i per autoritats il·legals en determinats districtes de les províncies de Donetsk i Lugansk d'Ucraïna, que no estan temporalment sota el control d'Ucraïna, són nuls i sense efecte legal, independentment de si són presentats directament o indirectament per les autoritats de la Federació Russa.

Les disposicions dels convenis, protocols i acords relatius a la possibilitat de comunicació o interacció directa no s'apliquen als òrgans territorials d'Ucraïna a la República Autònoma de Crimea i a la ciutat de Sebastopol, així com a alguns territoris de les províncies de Donetsk i Lugansk d'Ucraïna, que no estan temporalment sota el control d'Ucraïna. L'ordre de comunicació rellevant serà determinat per les autoritats centrals d'Ucraïna a Kíev.

Articles concernits:

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 21 de desembre del 2006 –or. angl.

De conformitat amb l'article 3, apartat 2, del Protocol d'esmena al Conveni europeu per a la repressió del terrorisme, Ucraïna declara que considera el Conveni com la base jurídica de la cooperació en matèria d'extradició dels autors de delictes en relació amb els estats part, en cas d'absència d'un conveni internacional d'extradició.

Articles concernits: 3

Font: Bureau des Traités sur a <http://conventions.coe.int>